

අසමසම - උසස් පෙළ

සිංහල

නිසැක

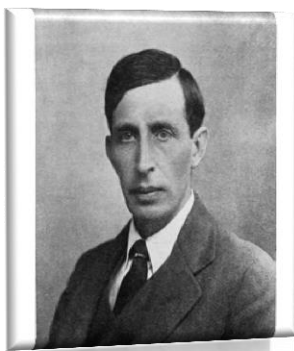
A සාමර්ථයකට

විශ්වාසවන්ත ම

මග පෙන්වීම

බැඳීමේ ගුණ

නවකතා විචාරය

දර්ශන

ගිහාන හෙට්ටිආරච්චි

BA, MA, MPhil. (Sinhala) (University of Kelaniya)

කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලයේ සිංහල අංශයේ හිටපු සහකාර කථිකාවාරියවරයෙකි. ජනප්‍රිය රජයේ පාසලක උසස් පෙළ සිංහල විෂයය භාර ආචාර්යවරයෙකි. රාජ්‍ය කෘතිය සම්මානලාභී ශ්‍රේණි කර්තව්‍යවරයෙකි. 071-7433845

නවකතාව

සාහිත්‍ය කලාව පිළිබඳ රුසියානු මහා නවකතාකරු ලියෝ තෝල්ස්තෝයි මෙසේ පවසා ඇත.

කලාකරුවා පවසන දෙය කලාව යන නාම ප්‍රඥප්තිය ලැබීමට යෝග්‍ය වනුයේ අන් කිසිවෙකු විසින් පෙර කිසි දාක නුදුටු විරූ පසක් නොකළ විරූ වින්දනය නොකළ විරූ කිසිවක් ඔහු විසින් කියන ලදහොත් පමණ ය.

මෙකී අපූර්වත්වය කැටි කර ගත් සාහිත්‍යාංගයකි, නවකතාව.

නවකතාව පිළිබඳ විවිධ නිර්වචන

නවකතාව ප්‍රබන්ධ සාහිත්‍යයට අයත් වේ. මෙබඳු නිර්මාණ ප්‍රවර්ග සඳහා නිශ්චිත නිර්වචන සැපයිය නොහැකි වන්නේ සාහිත්‍යය වනාහි විස්‍රැක්ත (විස්‍රැක්ත යනු නිර්වචනය කරන්නා අනුව වෙනස් වන සංකල්පය) සංකල්පයක් බැවිනි.

වරක් ජේම්ස් ජොයිස් නම් ඇමරිකාවේ විසූ ශ්‍රේෂ්ඨ නවකතාකරුවා පැවසුවේ,

නව ප්‍රබන්ධ මන්දිරයෙහි එක් කවුළුවක් නොව කවුළු දසලක්ෂයක් ඇත්තේ ය. එහි ඇති කවුළු සංඛ්‍යාව අනන්තාපරිමාණ වේ. ස්වීය දර්ශනයේ අවශ්‍යතාව අනුව පුද්ගල අභිප්‍රායේ බලවේගය අනුව ඉදිරියට මුණ ගැසෙන සෑම කවුළුවක් ම විවෘත කරනු ලැබ හෝ විවෘත කරනු ලබමින් පවතින බවයි.

එසේ නම් නව ප්‍රබන්ධ මන්දිරයේ දිනපතා අලුතින් විවර වන කවුළුවලින් දිස් වන භාත්පස පරිසරය මේ මේ යැයි කාට නම් නිශ්චිත ව කිව හැකි වෙද? එසේ වුවත් අධ්‍යයනයේ පහසුව උදෙසා නවකතාවක පවතින පොදු ලක්ෂණ පදනම් කර ගෙන විවිධ විචාරකයන් ඉදිරිපත් කළ නිර්වචන කිහිපයක් මෙසේ දැක්වේ.

- නවකතාව වූ කලී නවතාව විෂයයෙහි පෙර නුචු විරූ අවධානයක් දක්වන සාහිත්‍යාංගයක් හෙයින් ඒ නාමය විශේෂයෙන් ඊට ගැළපේ. (ඉයන් වොට්)
- කිසියම් වෙනස් විමකට තුඩු දෙන වර්ත සමූහයක අන්‍යෝන්‍ය සම්බන්ධය ප්‍රකාශ වන්නා වූ ද එක් වරෙක දී දිගට ම කියවා අවසන් කළ නොහැකි තරම් ප්‍රමාණයකින් යුක්ත වූ ද දීර්ඝ එහෙත් ඒකාබද්ධතාවකින් යුක්ත වූ ද කථාව නවකතාවකි. (මැල්කම් කව්ලි)
- මානව ජීවිතය දිගු-පුළුල් අයුරින් විවරණය කරනු ලබන වර්ත නිරූපණය ප්‍රමුඛ කොට ගත් ගද්‍යමය කල්පිත ආධ්‍යානය නවකතාවයි. (අර්නස්ට් ඒ. බේකර්)
- ඉතා විවෘත නිර්වචනයක් දෙතොත් නවකතාව යනු ජීවිතය පිළිබඳ පෞද්ගලික වූ ද පැහැදිලි වූ ද ප්‍රතිස්ථිතියකි. (හෙන්රි ජේම්ස්)
- නවකතාව යනු ප්‍රශ්නයක් අවබෝධ කර දෙන්නක් මිස විසඳුමක් යෝජනා නොකරන නිර්මාණ විශේෂයකි. (ඇන්ටන් චෙකොෆ්)

නවකතාව පිළිබඳ ඔබේ ස්වාධීන නිර්වචනය මෙහි ලියන්න

ඉහත සියලු නිර්වචන ඇසුරින් ගුරුවරයා සපයන නිර්වචනය මෙසේ ය.

නවකතාවේ ඉතිහාසය කෙටියෙන් පහදන්න

යම් නිර්මාණයක් නවකතාවක් වීමට බලපාන මූලික කරුණු 04කි

1. ගද්‍යයෙන් ලියනු ලැබීම
2. කල්පිත කතාවක් වස්තු විෂයය කර ගැනීම
3. ජීවිත විවරණයක් සහිත වීම
4. කලාත්මක අගයකින් යුතු වීම

නවකතාව කෙටිකතාවෙන් වෙනස් වන්නේ කෙසේ ද?

මේ දෙක ම නව ප්‍රබන්ධ සාහිත්‍යයට අයත් ය. නමුත් වෙනස්කම් රැසක් සහිත ය.

- කෙටිකතාව වූ කලි එක් මූලික චරිතයක් නැතහොත් චරිතාංගයක් (චරිතයක අංශුවක්) හෝ මූලික උද්වේගකර අවස්ථාවක් හෝ නිරූපණය කෙරෙන සාහිත්‍යාංගයකි. එහි දී සෙසු චරිත, සිද්ධි හා අවස්ථා කෙටිකතාවට බැඳෙන්නේ ඉහත ප්‍රමුඛ චරිතය හා සිද්ධිය කේන්ද්‍ර කොට ගෙනයි.
- නවකතාවේ දී චරිත කෙරෙහි මූලික අවධානය යොමු කෙරෙන අතර කෙටිකතාවේ දී අවස්ථා පිළිබඳ වැඩි පුර සාවධාන වෙයි.
- කෙටිකතාවේ සිදුවීම් කැටි කොට, නිවු කොට ඉදිරිපත් වේ. නවකතාවේ දී චරිත සමූහයකට වැඩි නිදහසකින් යුතු ව හැසිරීමට ඉඩ දිය හැකි වේ.
- නියම කෙටිකතාව නවකතාවෙන් වෙනස් වන්නේ කෙටිකතාවෙහි ඒකීභූත වූ ධාරණාවක් (එක ම අරමුණක් කරා යෑම) විද්‍යමාන වීම නිසයි.

තමා සතු අනුභූතීන් ඇසුරින් නිර්මාණය කළ යුත්තේ කෙටිකතාවක් ද නවකතාවක් ද යන්න තීරණය කළ යුත්තේ නිර්මාණකරුවා ම ය. මන්ද යත් නව ප්‍රබන්ධ සාහිත්‍යයට අයත් මේ නිර්මාණ ප්‍රචර්ග දෙක ම ශිල්පීය ලක්ෂණ අතින් එකිනෙකට පැහැදිලි වෙනස්කම් දක්වන බැවිනි. අනික් අතට ලෝක සාහිත්‍යයේ සාර්ථකත්වයට පත් විශිෂ්ට නවකතාකරුවන් රැසක් සිටිය ද එසේ සාර්ථක වූ කෙටිකතාකරුවන්ගේ ගණන ඉතා අල්ප ය.

නවකතාවේ මූඛ්‍ය ලක්ෂණ

I. චරිත නිරූපණය

චරිත නිරූපණය නවකතාවක මූඛ්‍ය අංගය වේ. චරිත නිරූපණය යනු ලේඛකයා ඉස්මතු වී චරිත පිළිබඳ විස්තර කිරීම නොව කිසියම් සමාජ හෝ පෞද්ගලික අවස්ථාවකට චරිත මුණ ගස්වා ඊට දක්වන ප්‍රතික්‍රියා ඇසුරින් චරිත ස්වභාවය පාඨකයාට වටහා ගැනීමට සැලැස්වීමයි.

හොඳ නවකතාවක පදනම නම් චරිත නිරූපණය මිස අනෙකක් නොවේ...කතා ශෛලිය වැදගත් ය. කථා වින්‍යාසය වැදගත් ය... එහෙත් මේ එකක්වත් චරිතයන්ගේ විශ්වසනීයත්වය තරම් වැදගත් නොවන්නේ ය. (වර්ජිනියා චුල්ෆ්)

මේ අනුව නවකතාවක ඉදිරිපත් වන චරිත ප්‍රතිනිර්මාණිත චරිත වුව ද ඒවා පිළිබඳ පාඨකයාට විශ්වාසයක් ගොඩ නැගෙන අන්දමට ඉදිරිපත් විය යුතු වේ.

චරිත වර්ග කිහිපයකි.

ඊ. ඇමි. ෆෝස්ටර්ට අනුව නවකතාවක වර්ත වර්ග දෙකකි.

1. **ඒකාංශ වර්ත** (පැතලි වර්ත/ වර්ග වර්ත) - මිනිසෙකුගේ එක් නිශ්චිත වර්ත ලක්ෂණයක් පමණක් හුවා දැක්වීම. කළ හෝ සුදු වර්ත වශයෙන් මෙකී වර්ගීකරණය දැක්විය හැකියි. විශිෂ්ට නවකතාකරුවා සිය ප්‍රධාන වර්ත මෙසේ ඉදිරිපත් නොකරයි.

2. **පරිපූර්ණ වර්ත** (වටකුරු වර්ත) - පෘථග්ජන ලෝකයේ වර්ග වර්ත හමු නොවේ. කෙතරම් හොඳ මිනිසුන් තුළ පවා නරක ලක්ෂණ සීමිත සංඛ්‍යාවක් හෝ ඇත. වර්තයක් තුළට විනිවිද ගොස් එය හොඳ-නරක සම්මිශ්‍රණයක් වහයෙන් ඉදිරිපත් කිරීම මින් ප්‍රකාශ වේ.

වර්ත නිරූපණය සඳහා නවකතාකරුවන් භාවිත කරන උපක්‍රම රැසකි.

- **දෘෂ්ටි කේන්ද්‍රය වෙනස් කිරීම** -මින් අදහස් වන්නේ කතාව පාඨකයා වෙත ඉදිරිපත් කිරීමේ දී ඒ සඳහා ඉලක්ක කර ගන්නා වර්තය පාඨකයාට නොදැනෙන සේ වරින් වර වෙනස් කිරීමයි
- **වලන විකු ක්‍රමය** - විකුපටයක ජවනිකා වරින් වර වෙනස් කරන්නාක් මෙන් කතාවේ ද දර්ශන වරින් වර වෙනස් කළ හැකි ය. නමුත් එහි දී කතාවේ ඒකාබද්ධතාව ආරක්ෂා විය යුතු ය.
- **වස්තුවෙන් ඇත්-මැත් වීම** - වර්ණනා කරන වස්තුව සෘජු දර්ශන වශයෙන් මෙන් ම පරිදර්ශන හෙවත් අතුරු දර්ශන වශයෙන් ද ඉදිරිපත් කිරීම. මෙහි දී කතුවරයාට එකී වස්තුවට අතිශය සමීප වී ඒ ගැන ඉදිරිපත් කළ හැකිවාක් මෙන් ම තවත් විටෙක ඒ ඇතුළට එබී බැලීමට ද හැකි ය. එපමණක් නොව ඉතා ඇතට වී එම වස්තු නිරීක්ෂණය කිරීමේ හැකියාව ද ඔහු සතු වේ.
- **විඤ්ඤාණධාරා ඊනිය** - වර්තවල මතුපිට තොරතුරු පමණක් නොව ඇතැම් විට ඒවායේ අභ්‍යන්තර සිතුවිලි ද දැක්වීමට සිදු වේ. එහි දී ඔවුන් සිතන මතන ආකාරය නවකතාකරුවා ඉදිරිපත් කරන ආකාරයයි.
- **අනිතාවර්ජන** - වර්ත ලවා ම ඉකුත් සිද්ධි ස්මරණය කරවීමයි.
- **හසුන් හා දිනපොත්** - කතවරයා ම ඉදිරිපත් වී යමක් නොකියා ලිපි හා දිනපොත් ඇසුරින් අදහසක් පාඨකයාට සමීප කරවීම
- **නාට්‍යරූපී සංවාද** - වර්තයක අභ්‍යන්තර ප්‍රතික්‍රියා පවා අනාවරණය කර ගත හැකි අන්දමේ සංවාද ඇසුරින් කරන වක්‍රාකාර නිරූපණය.
- **අතුරු වර්ත ලවා ප්‍රධාන වර්තයට ආලෝකයක් සැපයීම**
- **අතුරු කතා උපයෝජනය** - කතාවේ මුඛ්‍යාර්ථයට බාධා නොකොට මුඛ්‍යාර්ථ උද්දීපනය උචිත පරිදි ඒකාකාරීත්වය බිඳ හෙළන අන්දමේ අතුරු සිදුවීම් ඇදීම

2. කථාව හා කථා විභාසය

කතාව යනු පිළිවෙළකට ගොතන ලද සිදුවීම් වැලකි. එය කතාන්තරය යනුවෙන් ද හැඳින්වේ. කතා විභාසය යනුවෙන් හැඳින්වෙන්නේ කතාවක ඇති සිද්ධි මාලාව සහ ඒවා එකට සම්බන්ධ කෙරෙන පිළිවෙළයි. එනම් හේතු-ඵල සන්තතිය පිළිබඳ විශේෂ අවධානය යොමු කරමින් නිශ්චිත රටාවකට අනුව සිද්ධි ගැළපූ කතාවයි.

3. යථාර්ථ නිරූපණය

ජීවිත විවරණය අරමුණු කර ගත්තක් බැවින් නවකතාවේ මූලික අංගයක් වශයෙන් යථාර්ථ නිරූපණය හැඳින්විය හැකියි. මිනිස් ජීවිතය යථාර්ථ ස්වරූපයෙන් හෙවත් සත්‍ය ලෙස, අව්‍යාජ ව නිරූපණය කිරීම මින් ගම්‍ය වේ. මින් අදහස් වන්නේ ඇති සැටියෙන් ම හෙවත් තාත්වික ව නිරූපණය කිරීමට වඩා මිනිස් දිවියේ යථා-අර්ථය හෙවත් නියමාකාර අර්ථය නිරූපණය කිරීමයි. යථා තත්වය පිළිබඳ නවකතාකරුවාගේ ප්‍රතික්‍රියා දැක්වීම යථාර්ථ නිරූපණය යනුවෙන් පැවසේ.

අප වෙසෙන සමාජයේ බොහෝ විට බාහිරින් දිස් වන්නේ ව්‍යාජ ස්වරූපයකි. එහෙත් එය පහසුවෙන් හඳුනා ගත නොහැක. මෙකී සමාජ කඩතුරා විදාරණය කොට, විනිවිද ගොස් ලොවෙන් වසං වී ඇති සත්‍ය තත්වය පෙන්නවීම නවකතාකරුවාගේ කාර්යභාරයයි. මෙහි දී නිර්මාණකරුවාට හේතු-ඵල සම්බන්ධය කෙරෙහි අවධානය යොමු කළ යුතු වේ.

4. දෘෂ්ටිකෝණය

කතාව ඉදිරිපත් කළ යුත්තේ කාගේ අධිකාරීත්වය යටතේ ද නැතහොත් කාගේ මෙහෙයවීම යටතේ ද යන්න දෘෂ්ටිකෝණය යන්නෙන් අදහස් කෙරේ. මේ සඳහා යොදා ගන්නා අධිකාරීත්ව කිහිපයකි.

1. **උත්තම පුරුෂ දෘෂ්ටිකෝණය** - කතාවට ම සහභාගී වන මම නමින් හැඳින්විය හැකි වර්තයක් අධිකාරීත්වය ලබා ගෙන කතාව කීම
2. **ප්‍රථම පුරුෂ දෘෂ්ටිකෝණය** - වර්ත වැඩි ගණනක් සිටින විට මම නමැති වර්තය පමණක් ඉස්මතු වන සේ කතාව කීමට නොහැකි අවස්ථා උදා විය හැකියි. එවිට අවභ්‍ය පරිදි ඇත්-මැත් වෙමින් වර්ත ලඟින් හෝ

ඇතින් හිඳිමින් අවශ්‍ය නම් වර්ත තුළට බසිමින් ද කතාව ඉදිරිපත් කළ හැකි විය යුතුයි. ඒ සඳහා ලේඛකයා බැහැර සිට කතාව කීම මෙහි දී සිදු වේ. එය කොටස් 03ට බෙදේ.

1. ප්‍රථම පුරුෂ සර්වචේදී බාහිර - වර්ත පිළිබඳ සියලු දේ රචකයා දන්නා බව හඟවයි
2. ප්‍රථම පුරුෂ සර්වචේදී කේන්ද්‍රගත - රචකයා වර්ත පිළිබඳ සියලු දේ දන්නා අතර ම එක් වර්තයක් තුළට විශේෂයෙන් පිවිසෙයි
3. ප්‍රථම පුරුෂ සර්වචේදී පූර්ණ - වර්ත පිළිබඳ සියලු දේ රචකයා දනියි. එමෙන් ම ඕනෑ ම වර්තයක් තුළට පිවිසීමේ හැකියාව ඇත.

5. පසුබිම

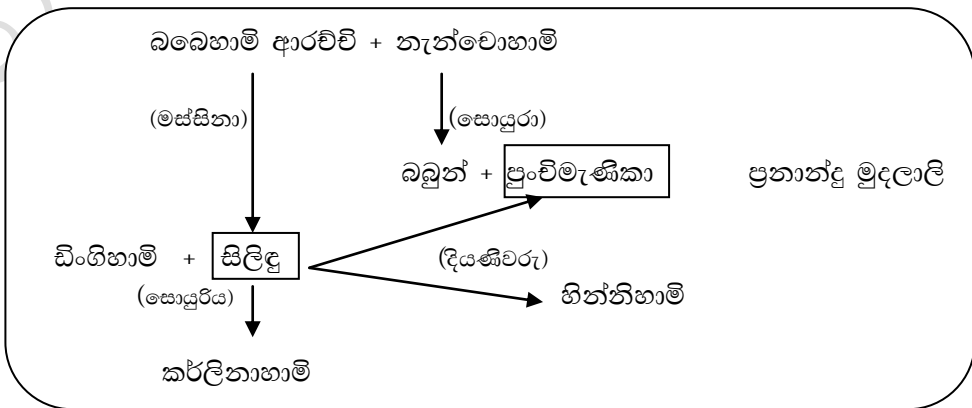
පාඨකයාට විශ්වාසය රඳවා ගත හැකි පසුබිමක කතාව ස්ථාපිත කිරීම මින් පළමුවැන්නයි. වර්ත-සිද්ධි ආදිය නිරූපණය කළ යුතු වන්නේ උචිත පසුබිමක පිහිටුවීමෙනි. ඊට හානි දායක වන කිසිවක් පසුබිමෙහි නොකැබිමට ලේඛකයා වග බලා ගත යුතු වේ.

6. භාෂා ශෛලිය

- අදාළ වර්ත හා පසුබිමට උචිත පරිදි භාෂා ශෛලිය භාවිත කළ යුතුයි. මෙහි දී ප්‍රාදේශීය හෝ පරිමිත භාෂා ව්‍යවහාර ගැන ද සැලකිලිමත් විය යුතුයි. එමගින් ද පාඨකයාගේ විශ්වසනීයත්වය ඇති වේ.
- එමෙන් ම කාව්‍යාත්මක භාෂාවක් භාවිත කිරීම සඳහා උපමා-රූපක ආදී අලංකරණ නිසි පරිදි ඖචිතයෙන් යුතු ව යෙදිය යුතුයි.
- සංකේත අනුසාරයෙන් ඇඟවුම් කිරීමේ ප්‍රතිභාව සුර ලේඛකයා සතු භාෂා ශක්‍යතාවකි. වචන විශාල සංඛ්‍යාවක් අනවශ්‍ය ලෙස වියදම් නොකොට ඒවා සංකේත මගින් ඉදිරිපත් කිරීම වැදගත් වේ.
- සංවාදරූපී භාෂාවක් මගින් විශේෂිත වූ ජීවමය ස්වභාවයක් අත්පත් කර ගත හැකි ය.
- ධ්වනිපූර්ණ භාෂාවක් යෙදීම නිර්මාණයේ ව්‍යංග්‍යාර්ථ ජනනයට හේතුවකි.

බැඳ්දේගම නවකතාව

- මුල් කෘතියේ රචකයා - ලෙනාඩ් චුල්ෆ්
- පරිවර්තනය - ඒ. පී. ගුණරත්න
- පසුබිම - හම්බන්තොට ප්‍රදේශයේ වියළි කලාපයට අයත් ශුෂ්ක වනාන්තරයෙන් වැසුණු බැඳ්දේගම නම් කුඩා ගමකි
- මුල් කෘතිය රචනා වූ වර්ෂය - 1913
- පරිවර්තිත වර්ෂය - 1949
- ප්‍රධාන වර්ත - කතාව ආරම්භයේ දී සිලිඳු නම් දඩයක්කරුවා, කතාවේ අග භාගයේ දී ඔහුගේ දියණිය වූ පුංචිමැණිකා
- දෘෂ්ටිකෝණය - ප්‍රථමපුරුෂ සර්වචේදී පූර්ණ දෘෂ්ටිකෝණය
- වර්ත හා ඔවුන් අතර පවත්නා සබඳතාව -

* සැ.යු. විචාර ප්‍රශ්න සඳහා යොමු වීමේ පොදු ආකෘතියක් හා සිසුන්ගේ වැඩි අවධානයක් යොමු වන ප්‍රශ්න කිහිපයක් සඳහා පිළිතුරට යෙදුම් වන ජේද කිහිපයක් මෙහි දී අප විසින් ඉදිරිපත් කෙරෙන අතර එය ආදර්ශ කොට ගෙන ඒ අනුව ඔබේ පිළිතුරට ප්‍රවේශ වීම හා පිළිතුර ගොඩනැගීමේ ස්වාධීන ශෛලියක් ගොඩනගා ගැනීමට හැකි වෙතැයි අපේක්ෂා කෙරේ.

මිනෑ ම විචාර ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු ලිවීම සඳහා වන ප්‍රවේශ සටහන

දේශීය පරිසරය පසුබිම් කර ගෙන රචනා වූ නවකතා අතර පුරෝගාමී නවකතාවක් වශයෙන් හැඳින්විය හැකි බැද්දේගම, ලෙනාඩ් වුල්ෆ් නමැති සුදු ජාතික පරිපාලන නිලධාරියෙකු විසින් විසි වැනි සියවසේ මුල් භාගයේ දී ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් රචනා කළ කෘතියක අනුවාදයකි. සුදු අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ යටත්විජිතයක් ව පැවති අතීත ලංකාවේ ගිරුවාපත්තුව ආශ්‍රිත ශුෂ්ක වන ගැබක ගිලී පැවති බැද්දේගම නමින් හැඳින්වෙන කුඩා ගම්මානයක් පසුබිම් කොට ගෙන විරචිත මෙම නවකතාව ඒ. පී. ගුණරත්න නම් විශිෂ්ට අනුවාදකයාගේ සුබනමය භාෂා ශෛලියෙන් ඔප් නැංවී මුල් කෘතියේ ජීවමය සංලක්ෂණ ද්වි-ගුණ කරමින් සිංහල පාඨකයා වෙත ලැබුණු අද්විතීය සාහිත්‍යායික දායාදයක් සේ හැඳින්වූව මනා ය. ගැමියා පෙළනු ලැබූ අන්තේකවිධ අන්තෝරයන් අතර සොබාදහමේ අකාරුණිකත්වය, අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ නීති පද්ධතිය හා එහි ධුරාවලිය, වාණිජ ආර්ථික රටාව, තාක්ෂණික දැනුම හා අධ්‍යාපනයේ උභ්‍යන්තර මෙන් ම මිථ්‍යා විශ්වාස ද වූ බව මෙම නවකතාවෙන් මනා ව පසක් කරයි.

වර්තන නිරූපණය පිළිබඳ ප්‍රශ්නයකට ප්‍රවේශ වන ආකාරය

වර්තන නිරූපණය නවකතාවක මුඛ්‍යතම ලක්ෂණය බව බොහෝ විචාරකයන්ගේ පිළිගැනීමයි. පැරණි කතාවලින් නවකතාව වෙනස් මානයක් අත්පත් කර ගන්නේ එහි පවතින මෙකී සුවිශේෂ ලක්ෂණය නිසයි. ලේඛකයා මැදිහත් වී කතාව කියා ගෙන යාම හෙවත් ආබ්‍යාන ශෛලිය නූතන නවකතා සාහිත්‍යයේ නිර්මාණාත්මක ලක්ෂණයක් වශයෙන් නොසැලකේ. ඒ වෙනුවට සාර්ථක නිර්මාණයක් නම් මැනවින් වර්තන නිරූපණය කර තිබිය යුතු බව වර්ජීනියා වුල්ෆ් වැනි ලේඛකයේ හසළ විද්වතුන් පවසා ඇත. නිරූපණය යනු පෙන්වීමයි. පාඨකයා රූචිකත්වයක් දක්වන්නේ සජීවී ස්වරූපයෙන් තමා හමුවෙහි මවන පරිකල්පන අත්විඳීමටයි. එ බැවින් සුර ලේඛකයා සිදු කරන්නේ ස්වකීය කතාවේ අරමුණ හා ගැලපෙන පරිදි කිසියම් වර්තයක් සමාජීය හෝ භාව අවස්ථාවකට මුහුණ දීමට සලස්වා ඊට දක්වන යථාර්ථරූපී ප්‍රතික්‍රියා සටහන් කොට තැබීමයි. එසේ නොමැති ව අභව්‍ය හෝ කළු - සුදු වර්ත යනුවෙන් හඳුන්වන අතාත්වික, වර්ග වර්ත ආබ්‍යානරූපී ව ඉදිරිපත් කිරීම නිර්මාණයක සාර්ථකත්වය විශ්‍ය කී යාමට තුඩු දේ. එබැවින් සුදක්ෂ ලේඛකයා සිය වර්ත ප්‍රතිනිර්මාණය කිරීමේ දී නිරූපණයට වැඩි ඉඩක් ලබා දෙන බව පැවසිය යුතුයි.

සමාජ ලක්ෂණ ආශ්‍රිත ප්‍රශ්නයකට ප්‍රවේශ වන ආකාරය

නවකතා යනු මානව වර්ගයාට පාදක කර ගනිමින් ගොඩනැගෙන සාහිත්‍ය ප්‍රවර්ගයකි. එය මනු දිවියේ සාරය වශයෙන් ග්‍රහණය කළ හැකි යථාර්ථ ධර්මතාවන් ධ්වනිගත කොට ගොඩනැගෙන භාෂාත්මක විප්ලවයක් වශයෙන් හැඳින්විය හැකියි. උත්කූග හෝ අධම සීමාවන් අතර නිබඳ භ්‍රමණය වන මනුෂ්‍යත්වය පිළිබඳ ප්‍රබල පුරුෂාර්ථ මතු කෙරෙන නවකතා මගින්, කඩතුරා විනිවිදිමින් සමාජ යථාර්ථය සහාදයාට සමීප කිරීමට සමත් වේ. බැද්දේගම එබඳු විශිෂ්ට ගණයේ කලා කෘතියකි. දහනව වැනි සියවසේ අග භාගයට වන්නට ලාංකේය ගැමි ජන ජීවිතවල යථා පක්ෂය ග්‍රහණය කර ගත් විදේශික පරිපාලන නිලධාරියකු අතින් රචනා වූ මෙහි මුල් කෘතිය තත්කාලීන නොදියුණු ග්‍රාමීය සමාජ දේහයේ විසිර පැවති උපද්‍රව රාශියක් නිරූපණය කිරීමට සමත් නිර්මාණයකි.

භාෂා ලක්ෂණ ආශ්‍රිත ප්‍රශ්නයකට ප්‍රවේශ වන ආකාරය

නවකතාව භාෂාත්මක වික්‍රමයකි. සුමට භාෂා ව්‍යවහාර භාවිත කරමින් ජීවන යථාර්ථය ප්‍රකට කිරීමේ ශක්තිය සහිත ලේඛකයා නවකතාවක් මගින් එකී ප්‍රාතිහාර්යය පාන්නේ ය. තමා ලත් ජීවිතානුභූති ඇසුරින් නිර්මාණකරුවා භාෂාත්මක ප්‍රතිනිර්මාණ කාර්යයක යෙදේ. එහි දී ඔහු භාවිත කරන භාෂාවේ අලංකරණ හා

ඖෂධිකය ස්වභාවය නිසා එකී නිර්මාණය සහාදයාගේ හාදයානන්දකර ස්වභාවයට පත් වේ. මේ අනුව භාෂා මාධ්‍යය මනා ව භාවිත කිරීම නවකතාවක සාර්ථකත්වයට මග කියන ප්‍රධාන සාධකයක් වශයෙන් පෙන්විය හැකියි. බැද්දේගම වනාහි අනුවාදයක් බැවින් මෙහි සුභාවිත භාෂා ලක්ෂණ සියල්ලට ම පාහේ ගෞරවය හිමි විය යුත්තේ එහි අනුවාදක ඒ. ජී. ගුණරත්නයන්ට ය. ඔහු සිය සුවිශිෂ්ට භාෂා විලාසය ඇසුරින් ලෙනාඩ් චුල්ෆ්ගේ අද්දැකීම වඩාත් තර්‍ය ආකාරයෙන් සිංහල පාඨකයා හමුවේ තබා ඇත.

පහත දැක්වෙන විචාර ප්‍රශ්නවලට බැද්දේගම නවකතාව ඇසුරින් නිදසුන් දක්වමින් පිළිතුරු ලියන්න

- 1 බැද්දේගම නවකතාවේ විශිෂ්ට වර්ත නිරූපණ ශක්‍යතාව නිදසුන් දෙමින් විමසන්න

- 2 ගැමියා පෙළන ලද විවිධාකාර සමාජ බලවේග බැද්දේගම ශිෂ්‍ය පරිහානිය කරා මෙහෙයවීමට සමත් විය. මේ ප්‍රකාශය නිදසුන් සහිත ව විමසන්න

- 3 බැද්දේගම නවකතාව වඩා සාර්ථක නිර්මාණයක් වී ඇත්තේ ලේඛකයා යෙදූ පරිසර පසුබිම සමග එහි වූ වර්ත මැනවින් පැහි සිටීම නිසා බව නිදසුන් ඇසුරින් සනාථ කරන්න

4 පෙරදිග ශිෂ්ටාචාරයේ ප්‍රමුඛ දාර්ශනික සංකල්පයක් වන ශුන්‍යතාව යථාර්ථවත් කෙරෙන නිර්මාණයක් වශයෙන් බැද්දේගම නවකතාව ඇගයිය හැකිදැයි සනිද්ඝන ව පහදන්න

5 බැද්දේගම නවකතාවේ නිරූපිත සිලිඳුගේ වර්තය සෙනෙහෙබර පියෙකු හා ගුප්ත මිනිසෙකුගේ වර්ත ලක්ෂණ ඉස්මතු කරන ආකාරය විමසන්න

6 කෙරාටික මිනිසුන්ගේ කුට උපක්‍රමයන්ට හසු වීමෙන් අකාලයේ විනාශ වූ නොයිදුල් කැලෑ ගමක තතු බැද්දේගම නවකතාවෙන් නිරූපණය කෙරේ. නිදසුන් දෙමින් පහදන්න

7 වාණිජ ආර්ථිකය සමග ගමට ඇද වැටුණු විපත් බැද්දේගම විනාශ වීමට බලපෑ ආකාරය විග්‍රහ කරන්න

- 8 පුංචිමැණිකා බැද්දේගම නවකතාවේ විකාසනයට දායක වන ප්‍රමුඛ චරිතය වන්නේදැයි නිදසුන් සහිත ව විමසන්න

- 9 වනය තුළින් මතු වූ ගමක් වනයට ම බත් ව යෑමේ බේදවාචකය බැද්දේගම නවකතාවෙන් නිරූපණය වේ. නිදසුන් සහිත ව විමසන්න

- 10 අනාදීමත් කාලයක සිට ස්ත්‍රිය විඳි අනේකවිධ පීඩාවන් බැද්දේගම නවකතාව ඇසුරින් පැහැදිලි කරන්න

- 11 මිථ්‍යා විශ්වාස මිනිසාගේ සංවර්ධනය අඩාල කරන ආකාරය බැද්දේගම ඇසුරින් නිදර්ශනශීලී ව පැහැදිලි කරන්න

12 උචිත පරිසර වර්ණනා භාවිතය නිසා බැඳ්දේගම නවකතාවේ විශිෂ්ටත්වය මැනවින් විද්‍යමාන වේ. සනිදර්ශන ව විමසන්න

13 අනුවාදකයාගේ භාෂා කෞශල්‍යය බැඳ්දේගම නවකතාව සහාදාකර්ෂණය දිනා ගැනීමට සහේතුක විය. මේ ප්‍රකාශය නිදසුන් සහිත ව පහදන්න

14 ගම වනාහි සංස්කෘතික නිමැවුමකි. මෙකී සංස්කෘතික නිමැවුම වනය නමැති ස්වාභාවික ප්‍රාකාරය හා සිදු කළ අනවරත අරගලයකින් ඉක්බිති පරාජය වැලඳගන්නා ආකාරය බැඳ්දේගම නවකාවෙන් නිරූපණය වේ. මේ බව විමසන්න

15 චිත්ත සන්තානය නොදියුණු මිනිසාගේ ගමන් මග බාධා සහිත වූවක් බව බැඳ්දේගම විනාශ වීම පිළිබඳ සාවධාන වෙමින් විමසන්න

පහත දැක්වෙන ප්‍රකාශවල අවස්ථා සම්බන්ධය ලියන්න

- 1 නුඹලා හැමෝමත් බය වන තනි අලියාටවත් ම මබය නැහැ. මගේ බය මේ මහා වනයටයි
- 2 ගෙදර තියාගෙන කන්ඩ අඳින්නට හරිහම්බ කරන්ඩයි දැවැද්ද ලැස්ති කරන්ඩයි තී මට පරට්ටියො වදනව ද?
- 3 ගෙඹි පැටිත්තියේ ඇයි උඹ විල අත් ඇරදාලා ආවේ?
- 4 මොක ද නංගියෙ බඩ හිස් වෙලා ද?
- 5 උඹ හොඳට පරිස්සම් වෙයන් නැත්නම් මොකෙක් හරි යකෙක් පඳුරකින් එළියට පැනලා උඹවත් අල්ලලා ඩැහැ ගෙන යාවි
- 6 උඹලා තාම ළපටි වැඩියි. කැලේ පාරවල් දන්නෙන් නැහැ
- 7 දැන් ඉතින් අයියගෙ ළමුන්ට ඔය කලා මදැ
- 8 මම වැදුවා ළමයි හය දෙනෙක්. අන්තිම එකා මළේ මේ ඊයේ
- 9 උඹ ගිහින් අයියත් එක්ක මකබැවෙයන්
- 10 කට වහගනින් මෝඩි. අගෝස්තුව තමයි ළමයි මැරෙන මාසෙ
- 11 අයියෝ! අවුරුද්දකින් පොල් ගෙඩියක් මං ඇහින් දැක්කෙ නෑ
- 12 මං දුප්පත් මිනිහෙක්. සිලිම් හතරක් තියා තුනක්වත් ගෙවන්නෙ මොනවයිත් ද?
- 13 හේන් වාරට තව මාස තුනක් තියෙද්දි මොකට ද දැන් ම ඒ ගැන කල්පනා කරන්නේ
- 14 බුදුන්ගෙ අණවත් අහන්නෙ නෑනෙ මේ හොර අලි
- 15 මෙඳා නුගගහ හේන කපපුවා ම දෙගුණයක් ගෙවන්නම්
- 16 අයියෝ! එතකොට අපට වෙන්නෙ බඩගින්නෙ
- 17 සටන් කරපල්ලා සහෝදරයිනේ, තෑග්ග ලස්සනයි
- 18 මට හිතූණෙ ගස්වල ඉන්න යකෙක් ය කියා
- 19 මට රාත්තීරියට නිදාගන්ඩ බෑ. උඹ ගැන ම හිත හිතා ඉන්නවා
- 20 අක්කා. මට දැන් හිරයක් ගන්ඩ කාලෙ හොඳා
- 21 අපේ අප්පොච්චිගෙ මල්ලි බැන්දෙ කොටගොඩින්
- 22 මම උඹෙන් ගත්තු කෙහෙම්මලක් නෑ. මං අවුරුදු දෙකක් හේන් වැඩ කලා
- 23 අයියෝ! අයියෝ! මගෙ දුක් මගෙන් ගන්ඩ හදනවා
- 24 ළමය බොහොම ළපටියි. ඇ උඹට දෙන්නට බෑ. ඒකෙන් අපල ඇති වෙන්න ඉල්ලවනි
- 25 ගෙදර පාලුයි. දැන් මේකේ ජීවත් වෙලා පලක් නෑ
- 26 උඹලෑ අප්පොච්චි ඒ මන්තරේ උඹටත් දුන්න ද?
- 27 මට උඹත් එක්ක වචනයක් කතා කර ගන්ඩ තියෙනවා
- 28 අයියෝ! හාමතේ ඉන්න මිනිස්සුන්ට පඬුරු ගැන කතා කරල ඇති පලක් තියෙනව යෑ
- 29 තාපසයන් වහන්සෙ කියනවා පඬුරු බොහොම කුඩාය කියල
- 30 අපි දුප්පත් මිනිස්සු අයියා. ඒ වගේ ම මෝඩයි
- 31 ඇ ගැනියේ. උඹ මගේ කොලුවට ගහල තියෙනවා. ඇයි ඒ?
- 32 ඔව් මහත්තයා අපට බොහොම අනුකම්පා කරනවා
- 33 උප ඒජන්තතුමා නැහැ. පිට ගිහින්. උඹ පෙස්සම එවාපන්
- 34 මීට ඉස්සර කවදාවත් උඹට සිවිල් නඩුවක් හෙම තිබුණද?
- 35 මං උන්නැහෙ දැකලා තියෙනවා. ඒත් කවදාවත් කතා කරලා නැහැ
- 36 කරදරේ ඉතින් ඉවරයි
- 37 තමුන්නාන්සෙ හිතනවාද මේ මිනිහා එල්ලාවිය කියලා

- 38 එයා අර කැලේ මිනිස්සු දෙන්නෙකුට මැරලා වැටෙන්නඩ වෙඩි තියලා
- 39 ඔව් විසි අවුරුද්දක්. උඹට ඒක තේරුණා ද?
- 40 රාළහාමි ඇත්තට ම මේ ගැන මොකක් ආරංචියක් දන්නවා ද?
- 41 උඹ ළඟ සල්ලි හෙම තියෙනව ද ගැනියෝ?
- 42 ආ. කවදාවත් ඕකෙන් පිටවෙලා එන්ඩි හම්බ වෙන්නෙ නෑ. මිනිහෙකුට
- 43 අප්පොච්චි! අප්පොච්චි! ඔන්න ආවා! පඳුරෙ ඉඳලා යස්සයා පැන්නා
- 44 ඔව්. මට කැලේ සත්තු කතා කරනවා
- 45 හාමුදුරුවනේ මාව මේ කොහේ ද අරගෙන යන්නේ?
- 46 එයක් එක්කලා මගෙ කිසිම විරුද්ධයක් නෑ. එයා මා එක්ක කරහයි කියලා ආරංචියි
- 47 ඒයි. උඹල ගිහිං අර කැලෑ රොදේ හොයල බලාපල්ල පෙට්ටිය
- 48 ගෙනෙව් ඔය පරට්ටිව ඇගේ පුතා ළඟට
- 49 උඹ ඔය කතාව උඹේ ගෙදර එක්කෙනාට කියාපන්
- 50 උඹේ ගම කොහේද ළමයා?

■ ඔබේ වැඩි දුර කියවීම සඳහා බැඳ්දේගම නවකතාව පිළිබඳ ලියැවුණු පුවත්පත් ලිපි දෙකක් මෙහි දක්වමු

01. නවකතාව, ලෙනාඩ් චුල්ෆ්, බැඳ්දේගම සහ අපි

සුනිල් කුමාරසිංහ අනුකෝරල
2013.02.19 දිවයින පුවත්පත

කිසියම් කෘතියක් පහළ වන්නේ, විශ්වයේ අංශු මාත්‍රයක් ලෙසින් මෙන්ම ඒ කෘතියටම විශේෂ වූ පරිපූර්ණ සහ පෞද්ගලික සමස්තයක් ලෙසින් ද බව කිව යුතුය. එය විශ්වයටත්, මානව චින්දනයේ සමස්තයටත් සම්බන්ධ වන්නේ පොදු වූද, මූල රූප වූද අවස්ථාව මුර්තිමත් කිරීමෙනි. (ග්.රැහම් හෆ්)

නවකතාව - ජලෝබෙයාර් විසින් 1856 දී රචිත මර්ම බෝවාරි කෘතියෙන් නවකතාව ඇරඹුණ බව ඇතැමුන් ගේ අදහස වුවද, 1740 දී සැමුවෙල් රිචඩ්සන් විසින් රචනා කළ 'පැමෙලා' මුල් නවකතාව වශයෙන් ඇතැමෙක් කරුණු දක්වන්නේ, ඊටත් ප්‍රථම ලියැවුණ ඉතාලි ජාතික ගියෝනි බොකෙමියෝ ගේ ඩී කැමරන් නමැති, කතා සියයක සංගෘහිතය ද, නවකතාවක් ලෙස නොගැනෙන බවට අරුත් දක්වමිනි. කෙසේ නමුදු නවකතාව නමැති සාහිත්‍යයංගයෙහි ඇරඹුම පිළිබඳ විශ්වාසය 18, 19 යන සියවස් කරා දිවෙන බව පැවසිය හැකි ය. සෘජුවම මේ සාහිත්‍යයංගය කුමක් ද යන්න පැවසීම දුෂ්කර කරුණක් බැවින් ලොව විවිධ සාහිත්‍යකරුවන් දක්වා ඇති නිර්වචනයන් මේ සඳහා විමසීම සුදුසුය.

ඉයන් වොට නවකතාව යනු කුමක්ද යන්න සඳහන් කළේ, 'නවතාව විෂයයෙහි පෙර නොවූ විරූ අවධානයක් දක්වන සාහිත්‍යයංගය නවකතාව වශයෙනි, අර්නස්ට් බෙකර් සඳහන් කළේ, ඒ තුළින් 'මානව ජීවිතය විවරණය කෙරෙන අතර ගද්‍යමය ආබ්‍යානයක් වශයෙන් ද සැලකෙන බවයි. ඊ. එම්. ෆෝස්ටර් සඳහන් කළේ කවර කතාවකින් මෙන්ම නවකතාවකින් ද කතාවක් කියැවේ යනුවෙනි. මේ වූ කලී ජීවිතය පිළිබඳ සාරධර්ම ගැබ් වූ හේතුඵලවාදී ඒකාබද්ධතාවකින් යුතු කතාවකි යනුවෙනි, එසේවින් පවසන්නේ. එය කාමර විශාල සංඛ්‍යාවකින් සමන්විත මන්දිරයකට සමානවන බවය ජොයිස් පවසන්නේ. වෙකෝෆ් 'ප්‍රශ්නයක් අවබෝධ කර දීම මිස විසඳුමක් අනාවරණය නොකරන්නේ නවකතාවකි' යනුවෙනුත් ඩේවිඩ් සිසිල් සඳහන් කළේ, නවකතාව යනු 'ජීවිතය පිළිබඳ විත්‍රයකි' යනුවෙනි.

නවකතාව පිළිබඳ විමසන විචාරකයෝ ඒ තුළ තිබිය යුතු ලක්ෂණ කවරේ ද යන්න විග්‍රහ කර දක්වති. ඉතා කෙටියෙන් සඳහන් කළොත්, එම කතා වස්තුව හුදෙක් කර්තෘ විසින් නිර්මාණය කරන ලද නවතම කතාවක්වන්නේ විය යුතුයි. හේතුඵල සබඳතාව මැනවින් පැවතීමත්, සත්‍යයට ළංවන විශ්වාසනීයත්වයෙන් එය පෙළ ගැසීමත් විය යුතු ය. එය ගද්‍යමය ආබ්‍යානයක් වශයෙනුත් හුදෙක් කතාවක් කීම පමණක් නොව කලාත්මක ලක්ෂණ ඉස්මතු වන සේ අවස්ථා හා සිද්ධි නිරූපණය විය යුතුය. භාෂාව ධ්වනි පූර්ණ-අර්ථ පූර්ණ-රස පූර්ණ ලෙස පැවතිය යුතුය. දෘෂ්ටිමය වශයෙන් සමාජ විවරණය හා මිනිස් සිත විවරණය කළ යුතුය. මානව දයාව වැනි උත්තම ගණයේ පුරුෂාර්ථ (වටිනාකම්) සාධනය විය යුතුය. වර්ත නිරූපණයේ දී තාත්විකව නිරූපණය කිරීම වැනි කරුණු අරුත් ගන්වන ලක්ෂණ අතර සුවිශේෂී වන බව කිව හැකිය.

සමාජ සංයෝධනයෙන් හා ආගමික, සංස්කෘතික පුනර්ජීවනයෙන් මෙන් ම විනෝදාස්වාදය දනවමින් ඇරඹී ලාංකේය නවකතා කලාව ක්‍රමයෙන් වර්ධනය වී දුර ගමනක් පැමිණ ඇත. නමුත් තවමත් සැලකිය යුතු වර්ධනයක් සිදුවී නොමැති බව බහුතර විචාරකයන් ගේ මතයයි. "සිංහල නව ප්‍රබන්ධ හෙවත් නවකතා ආරම්භ වී මේ වන විට ශතවර්ෂයකටත් වැඩි කාලයක් ගතවී ඇත. 1864 දී අයිසැක් සිල්වා ලියූ වාසනාවන්ත පවුල හා කාලකන්නි පවුල යන කෘති සිංහල නව ප්‍රබන්ධයන්හි ආරම්භක කෘතිය සේ සැලකුව හොත් මේ වන විට හරියට ම ශතවර්ෂ එකහමාරක් ගත වී ඇත. ඇතැම් වියතුන් සිතන පරිදි සිංහල නවකතාවේ පුරෝගාමියා බෙන්තොට ඇල්බට් සිල්වා සේ සලකන හොත් සිංහල නවකතාවට මේ වන විට (1986) ශත වර්ෂයක් කල් පිරී ඇත. එදා මෙදා තුර සිංහල නවකතාව ඉතා විසිතුරු වූත්, රසවත් වූත්, සිද්ධිගන්වන ගහණ ගමන් මගක් ඔස්සේ පරිණාමයට පත් වී ඇති බව පිළිගැනීමට සිදුවේ. ඉතිහාසය අතින් එතරම් පැරණි නොවූ ද, සෙසු බොහෝ රටවල නවකතාවට වඩා විවිධත්වයක්, ගැඹුරක් හා සංකීර්ණත්වයක් සිංහල නවකතාවේ දැකිය හැකිය." (සියවසක සිංහල නවකතා, මහාචාර්ය උදය ප්‍රශාන්ත මැද්දේගම, 2003, වතුර, පිටු අංක 64)

බැඳ්දේගම නවකතාව

ශ්‍රී ලංකාවේ දකුණු ප්‍රදේශයේ හම්බන්තොට නමැති දිස්ත්‍රික්කයට අයත් වනගත ගමක් පසුබිම කර ගනිමින් "ද විලේජ් ඉන් ද ජන්ගල්" රචනා කරන ලෙනාඩ් චුල්ෆ් යන නම ශ්‍රී ලාංකික ජනතාවට හුරු පුරුදු නමක් ලෙස මතක සටහන් තුළ සදාතනික ව ලියැවී ඇති බව තොරහසකි. සාහිත්‍යය පෝෂණයෙහි ලා විදේශික සිවිල් සේවකයන්ගෙන් සිදුවූ සේවය අපට අමතක කළ නොහැක. කතුවරයා බැඳ්දේගමට කේන්ද්‍ර කර ගන්නේ, වනගත දුෂ්කරතා මැද ජීවත් වන අතැහිලි ගණනට පමණ කුටුම්භගත ව දිවි ගෙවන ජන පිරිසකි. වනයෙනුත් සොබාදහමේ සෑම ව්‍යසනයකින්ම, වාණිජ්‍යමය රුදුරු හස්තයේ අභිතකර බලපෑමවලින්ම පීඩා විදින බේදාන්ත රැසකින් සමන්විත අව්‍යාජ අත්දැකීම් රාශියක් කතුවරයා අප හමුවට ගෙන එයි. ඔහු

වනාන්තරය, මේ ප්‍රජාව සමග සෑම අතීතම බද්ධ වී ඇති ආකාරය හා ඔවුන් ජීවත් කරවීමට බඩවියන රැකීමට මෙන්ම, සතුට හා බිය ද එක් කරන පමණක් නොව මරණයට ද මග පාදවන ඔවුන් ගේ හැසිරීම්, සත්ත්ව වර්ගාවන්හි සිරි උසුලන ආකාරය දනවන්නට ද, ඔහු සෑම අතීතම ගන්නා වැයම හා අවසානයේ මහ වනය විසින් ගම ගිල ගන්නා ආකාරයත් තුළින් පාඨකයා තුළ ශුන්‍යතාව යන සැබෑ දර්ශනයේ ආලෝකයෙහි වික්‍රයක් මැවීමට දරන උත්සාහය අගය කළ යුතුය. මෙහි ප්‍රධාන වර්තය ලෙස සිලිඳු සිය බිරිඳ ඩිංගිරිහාමී මෙන්ම නිවුන් දරුවන් වන පුංචිමැණිකා හා හින්තිහාමී පිළිබඳ පාඨක අවධානය යොමු කරවන කතුවරයා සිලිඳු, දරුවන් විෂයෙහිලා දක්වන දයාබරත්වය ද, කෘතියෙහි මුල් පරිච්ඡේදයෙන් අවධානයට ලක්කරවයි.

"සිලිඳුගේ ලොකුම සන්නේෂය වූයේ, වනය ගැනත්, තමා දඩයමේ ගිය ගමන් ගැනත්, දිය කඩවල සම්පයේ රාත්‍රියේ රැක සිටි සැටින්, ගස් සෙවණේ සිටි සතුන් හා යකුන් ගැනත් තම ළමයින්ට විස්තර කර දීම ය." (පිටු අංක 19)

1913 තරම් ඈත කාලයක රචනා වන "ද විලේඡ් ඉන් ද පන්ගල්" සෑම අතකින්ම පිඩාවට පත් දුප්පත් ගැමියා ගේ ජීවිතය තුළින්, යටත් විජිත සමයේ ශ්‍රී ලාංකේය ජන ජීවිතයේ යථා ස්වභාවය නිරූපණය කරන්නට දරන එක්තරා වැයමකි. එය 'බැද්දේගම' නමින් සිංහලට පෙරලන ඒ. පී. ගුණරත්නගේ උත්සාහය ද ඊට ම සමාන වන්නට ඇති බවත් සිතන්නට පොලඹවන බව පාඨක මනසේ ඇදෙන සිතුවමක් වැනිය. එමෙන් ම එය, පෘථුල පාඨක පිරිසකගේ සදානතික ආදරයට පාත්‍ර වන්නේ, එම වර්තවල ස්වභාවයන් මෙන්ම ඔවුන්ගේ මනෝභාවයන් හා වනාන්තර ඇසුරු කර ගත් ජන ජීවිතයේ හරස්කඩක් ඒ තුළින් පිළිබිඹු කරන්නට සමත් වන නිසා යැයි සිතිය හැකිය.

'ලෙනාඩ වුල්ෆ්' සිය කෘතිය තුළ අතීතය තත්ත්වකාරයෙන් ද සුවිශේෂ ලෙසින් ද ප්‍රබල වාග් වික්‍රයක් නගන්නේ, ලංකාවේ ඈත පිටිසර ගමක වැස්සන් තම දිවි රැක ගැනුම් වස් ස්වභාව ධර්මය සමග ගෙන යන මේ අරගලයේ දුක්ඛ වේදනාවයි. මේ වාග් වික්‍රය සමග සම්පර්කයට (ඇසුරට) පත් වන අපි ගැමියන් ගේ දුර්දශාවට පදනම් ව පවතින හේතුව වන තාක්ෂණික පසුගාමීත්වය පසක් කරමු. ඒ අතරම අප හදවත් මේ දුර්දශාව අරබයා කම්පා වෙයි. මේ දුර්දශාවට හේතු භූතව පවත්නා තතු ඉක්ම යැමේ ආශාව වුල්ෆ් සූරිත්ගේ කෘතිය තුළ නිදන්ව පවතී. (සාහිත්‍ය කලා ආදිය ගැන, මහාචාර්ය සුවර්ත ගම්මන්, 1995, පිටු අංක 55, වතුර)

වුල්ෆ් වියනාණන් පෙරදිග සිවිල් සේවයට එක් වන්නේ, වයස අවුදු 21 දී පමණ හෙවත් වර්ෂ 1904 දී පමණය, මෙම ඉංග්‍රීසි ජාතිකයා 1908.08.28 දින සිට 1911.05.20 දින දක්වා හම්බන්තොට දිස්ත්‍රික්කයේ උප දිසාපතිවරයා ලෙස කටයුතු කර ඇත. තම පරිපාලන දිස්ත්‍රික්කයෙන් හරි අඩකටත් වඩා වැඩි භූමි ප්‍රමාණයක් වනාන්තරයෙන් වැසි පැවති අතර දිස්ත්‍රික්කයට අයත් මුළු භූමි ප්‍රමාණය වන වර්ග සැතපුම් 1200 ක් අතුරින් වර්ග සැතපුම් 600 ක් පමණ වූ මාගම්පත්තුව පාලන කොට්ඨාසය වනගෙන් වැසි පැවති බව සමකාලීන වාර්තා සඳහන් කරයි. අද ද වන සත්ත්ව උද්‍යානයක් ලෙස ප්‍රකට යාල සහ බුන්දල මෙන් ම මෑතක් වන තුරු පක්ෂීන් සඳහා ප්‍රසිද්ධියක් දරන විරවිල තිස්ස අභය භූමිය ද අයත් වන්නේ, එවකට පැවති මාගම් පත්තුව කලාපයට ය. ස්වභාව සෞන්දර්යයටත් වන සත්ත්ව ජීවීන්ටත් මහත් ඇල්මක් දැක්වූ වුල්ෆ් වසර 07 ක් තරම් කෙටි කාලයක් ලක්දිව ගත කළ ද, ගැමි සමාජය තුළ පැවති ආවර්ණකල්පිත (පැරණි සාම්ප්‍රදායික දුර්මතවල එල්ල සිටීම) ස්වභාවයන් තත්කාලීන ප්‍රශ්න පිළිබඳවත් මනා අවබෝධයකින් සිය නිර්මාණය සිදු කර ඇති බව ප්‍රත්‍යක්ෂ වෙයි. ඔහුට තම නිර්මාණය සාර්ථක කර ගැනීම සඳහා මෙම කලාපය හොඳින් නිරීක්ෂණය කිරීමටත් ජන ජීවිතය පිළිබඳ මනා පරිචයක් ඇති කර ගැනීමටත් ලද සිවිල් තත්ත්වය ද සිය පරිකල්පන ශක්තිය ද පිටුබලයක් වී ඇති බව කිව හැකිය. කතුවරයා තම සංචාරවල දී දුටු, වනසතුන්ගේ හැසිරීම් මෙන් ම විවිධ අවස්ථා ද දැකුම්කලු සිද්ධි වශයෙන් පාඨකයාට පවසන ආකාරය නිදසුනක් මෙලෙස තාත්වික වින්දනයට හසු කර ලයි.

"නිරිතදිග සුළඟ පටන් ගැනීම සමගම අලියා පෙර පුරුදු ගං ඉවුර කරා ආපසු ඇදේ. එහෙත් උෟරට හෝ මුවාට හෝ දැන් ඒවා මතක නැත. දිය වළවල ලිස්සන ඉවුරු අතරෙන් ඔවුහු ළං විය නොහැකි මේ දිය කඩවල් දෙසට හොස්ස දික් කර ගෙන රැ දවල් වටේ කැරකෙති. සමහරු පිපාසයෙන් හා වෙහෙසින් මිය යත්. දිය බීමට කරන උත්සාහයේ දී පස ලිස්සා යැමෙන් මේ දියකඩ වලට වැටෙන සමහර සතෙක් හැන්දෑවට එන කොට්ටාට පහසු ගොදුරක් වන්නේය. පිපාසයෙන් පීඩිත මුව රංචු වියළි කැලයේ එහා මෙහා හැසිරෙත්, මුහුද දෙසින් හමා එන තද සුළඟේ වතුර ඉවක් ඔවුන්ට දැනේ. මුවෝ දිය තිබෙන වැව ගංගා පසු කර සුළඟේ හමන දිය ගඳ අනුව දවසින් දවස ම මුහුද දෙසට ගමන් කරති, තැනින් තැන නැවති නැවති කර ඔසවා දිය ඉව ඇල්ලමින් මුහුදට ම ළං වෙති. මේ ගමනේ දී පිපාසයත් විඩාවත් නිසා අතර මග මිය යන මුවෝ බොහෝය. හිවල්ල මුව රංචු පිටුපස ගමන් කරමින් කුඩා මුව පැටවුන් ඇද මරා කෑමේ යෙදෙති. පැටවුන් ආරක්ෂා කර ගැනීමට තරම් දිරියක් මෙවිට මුව දෙනුන්ට ඉතිරිව නැත. අන්තිමේ දී මේ මුව රංචු අවුත් නැවතෙන්නේ, දිය පොදක් නැති මුඩු මුහුදු කරයෙහිය." (බැද්දේගම, පරිවර්තනය ඒ.පී.ගුණරත්න, ගුණසේන, 1994, පිටු අංක 6, 7)

බැද්දේගම රචනා කරන්නට ඔහුට ශක්තියක් ලබා දුන් ඔහුගේ ම සටහන් තුළින් ද විශද වන්නේ, සිය අන්දැකීම් පරාසයෙහි පුළුල් බවට බව කිව යුතු ය. එනම්, 1909. 01. 27 දින උදේ පාන්දරින් ම ගහෙන් එතර ව (මැණික් ගහ) අභය භූමියට (යාල) ගියෙහි. වෘක්ෂලතාදියෙන් තොර සෑම විවෘත භූමි භාගයක ම ඉතා අලංකාර අංතට්ටු සහිත මුව රංචු විශාල සංඛ්‍යාවක් හා මී හරකුන් රාශියක් ද දක්නට ලැබිණි. කුඩා මී හරකෙකු තරම් වූ ගෝනෙක් දුටුවේම. මගේ කරත්තවලට වඩා සැතපුම් 12 ක් පමණ ඉදිරියෙන් පැමිණ එදින රාත්‍රිය ගත කිරීමට බලාපොරොත්තු වූ මහපොතාන නමැති ස්ථානයට පැමිණියෙහි. නබධගස්වැව කණ්ඩිය අසල තණ නිල්ලේ යාර 60 ක් පමණ ඈතින් ගස් යට තණ කමින් සිටි මුවන් 70 ක් 80 ක් පමණ අලංකාර දර්ශනයක් නැරඹුවේම. අප දුටු මුවෝ දුටු ගොස් වනාන්තරයේ මායිම අසල නැවති අප දෙස බලන්නට වූහ. වියළි කාලයේ දී මේ අභයභූමියේ මූලික අවශ්‍යතාව සතුන්ට අවශ්‍ය ජලයයි. එම කාලයේ දී අභයභූමියේ මධ්‍යයට ආසන්න විවෘත භූමියේ පිහිටි කුඩා වැව හා ජල උල්පත් සිදියයි. නිරිත දිග මෝසම් සුළං සාගරයේ සිට හමා එයි. මේ කාලයේ දී ගංගා ජලය සොයා ගැනීමට හැකි වනුයේ අලිත්ට පමණය. මුවන් හා මී හරකුන්ට ගංගා අමතක වේ. උහු සාගරය දෙසින් හමන ජල වාෂ්ප සහිත සුළඟ දෙසට ඉව ඇල්ලමින් සුළං දෙසට හිස් හරවා දින ගණන් ගත කරති. සමහර මුවෝ හා මී හරකුන් ගංගාවලට ළඟා වීමට පෙර අධික පිපාසයක් දැඩි වෙහෙසක් නිසා මියයති. 'එංගල්බෙක්' මට පැවසුවේ මෙම වකවානුවේ දී ඇතැම් මුවන් ජලාශ හා උල්පත් සොයා ගන්නා නමුත් ඒවායේ ජල මට්ටම ඉතා පහළින් තිබෙන බැවින් ජලය බීමට නොහැකිව නාසයට ජලයේ ඉව ඇල්ලමින් ජලාශ වටා ගමන් කරමින් ගත කරන බවයි.

1909.01.30 , උදෑසන ආපසු යාලට පැමිණියෙහි. පස්වරුවේ වනාන්තරය හරහා උතුරු දෙසට ගමන් කරන අතර අලි දෙදෙනෙකුගේ සටනක් දුටුවේ. ලෙනාඩ වුල්ෆ් කෘතහස්ත මාධ්‍යවේදියෙකු ලෙස හම්බන්තොට වන දිවි වාර්තා කරන්නේ, ඉතිහාසයේ මෙතෙක් කවරෙකු හෝ නොකළ අන්දමට බවට මෙවැනි සාක්ෂ්‍ය කොතරම් ප්‍රබල වන්නේ ද යන්න විභාග කළ යුතුය. දහඅට සහ දහනව වැනි ශත වර්ෂ, සමාජයීය, ආර්ථික, දේශපාලන මෙන් ම සාහිත්‍ය හා කලා යන සෑම අංශයකින් ම නව සංකල්ප ඔස්සේ මානව වින්තනය සකස්වීමට පෙලඹුණ යුගයක් ලෙස අවධානයට යොමුවන ආරම්භයකි. එහි ප්‍රතිඵලයක් ලෙස සමකාලීන මිනිසා සියුම් හා සංකීර්ණ අධ්‍යාත්මය පිළිබිඹු කරන නිර්මාණ කෙරෙහි දයාර්ඳ වන්නට විය. සිංහල නවකතාවේ බිජ අවස්ථාව විමසීමේ දී, බුදුසමයේ ආභාසයත් ජනකතා හා බටහිර නවකතාවේ සිද්ධාන්තයන්ත් බලපෑ බව මෙන් ම ක්‍රමයෙන් මේ සම්මිශ්‍රණය දේශීය රටාවක් දෙසට ගමන් කිරීමේ ස්වභාවයක් කාලීන ව සිදුවූ බව ද සඳහන් කළ හැකිය.

පියදාස සිරිසේන සූරිත්ගේ ආගමික ආභාසය තුළින් මතු කළ අධ්‍යාත්මික- භාවමය ගුණයට වඩා වෙනස් ආකාරයකින් රසිකයන් ගේ හදවතට සම්පවන ඩබ්.ඒ. සිල්වා සූරිත් බටහිර නවකතාවේ ප්‍රවණතා කෙරෙහි ලොල්ව ඇති බව ඔහුගේ නිර්මාණ තුළින් විශද කෙරිණි. සමකාලීන ඇතැම් විචාරකයන්ගේ අදහස වූයේ, ඩබ්.ඒ. සිල්වා සූරිත් මානව ජීවිතය සැබෑ වශයෙන් නොදුටු මන:කල්පිත සමාජ සිතුවම් ප්‍රකට කරන්නට වෙහෙසුන ලේඛකයෙකු වශයෙනි. සමකාලීන විචාරකයෙකු පවසා තිබුණේ 'රයිගර් හැගාඩ් ගේ 'මි' වැනි පොත්වල බලපෑම මොහුගේ කෘතිවල විද්‍යමාන වීම, ඔහුගේ කෘතින්වල පිළිබිඹුවන නොගැඹුරු ජීවන දෘෂ්ටියට හේතු වන්නට ඇති බවයි. එහෙත් තමා හාත්පස ජීවිතය ගැඹුරින් අධ්‍යයනය කරන මාර්ටින් වික්‍රමසිංහ සූරිත් බටහිර නවකතාවේ ලක්ෂණ විමර්ශනය කරමින් දේශීය ආකෘතියක් ගොඩනගා ගැනීමට දරන ප්‍රයත්නය හමුවේ පියදාස සිරිසේන, ඩබ්. ඒ. සිල්වා,

ගුණදාස අමරසේකර යන ලේඛකයන් ගේ කෘතීන් වෙන් වෙන් වශයෙන් ගෙන සාකච්ඡා කළ හැකි බව පෙන්වා දෙන අතර, මේ පසුබිම ඉතාම කෙටියෙන් සඳහන් කිරීමට සිදුවූයේ, මේ අතරට සපැමිණෙන ලෙනාඩ් චුල් ගේ 'බැද්දේගම' එතෙක් පැවති ස්වභාවයත් සමග අධ්‍යාත්මික වශයෙන් යාකරන පුරුකක් ලෙස සැලකිය හැකි බැවිනි. එනම් පැවති දේශීය කරා සම්ප්‍රදාය වෙනුවට නව සම්ප්‍රදායක් ඇරඹීමේ ආරම්භය 'බැද්දේගම' තුළින් මනාව ප්‍රකට වීමයි.

වසර 25 ක පමණ තරුණයෙකු ලෙස, දිස්ත්‍රික්කයේ පරිපාලන නිලධාරී වශයෙන් පත්වන චුල්ගේ වනාන්තරවල සංචාරය කරමින් මුලදී වනසතුන් දඩයම් කරමින් ගෙවූ දිවිය සිය ජීවන ප්‍රවෘත්තිය තුළ දිස්වන අයුරු දිනසටහන් මනාව තහවුරු කරයි."1909. 02. 01 උදේ ආහාර ගැනීම සඳහා තල්ගස් මංකඩ දක්වා පයින් ම ගොස් පස්වරු කටගමුවට පැමිණියෙහි. ගමනේ දුර සැතපුම් 30 ක් පමණය. ගමනේ දී සැලකිය යුතු මුළුත් සංඛ්‍යාවක් දුටු නමුත් වනාන්තරයේ දැඩිකමත් මුළුත්ගේ නුපුරුදුකම හා බිය ගතියත් නිසා උන්ට සම්ප වීම දුෂ්කර විය. එක් ස්ථානයක දී අපට නුහුරු හා නුපුරුදු ශබ්දයක් ඇසෙන්නට වූ අතර වන නිලධාරියා (එංගල්බෙක්) එම ශබ්දය වළපෙකු ගේ බවට තීරණය කළේය. එම ශබ්දය ඔස්සේ ගමන් කළ අපට දැක ගන්නට හැකි වූයේ, දිය වළක සිටි දැවැන්ත කිඹුලෙකි. උංට වෙඩි තැබුවෙහි. හෙමින් සිරුවේ ඉදිරියට ඇදෙන්නට වූ කිඹුලා ගේ කටේ දත් නොමැති බව පෙනුනි. (වයස්ගත නිසා වන්නට ඇත) කිඹුලා ගේ උගුරෙහි විශාල ඉබ්බෙක් හිරවී තිබිණි. කිඹුලා විසින් ඉබ්බා අල්ලා ගන්නට ඇත. නමුත් දත් නොමැතිකම නිසා ඉබ්බකටු විනාශ කිරීමට නොහැකි වීමෙන් ඉබ්බා උගුර දක්වා ලිස්සා ගොස් හිරවෙන්නට ඇත. අපට ඇසුණ ශබ්දය ඉබ්බා පිට කරන්නට කිඹුලා දැරූ උත්සාහයේ ප්‍රතිඵලයකි. "

"චුල්ගේ වන සංචාරයන් තුළ ව්‍යාපාරික ලෙස සංවිධානාත්මක වශයෙන් කරන ලද දඩයම් කිරීමේ ආකල්ප ද ප්‍රකට කෙරෙන්නේ යැයි ඇතැම් විචාරකයන්ගේ මතය විය. 'දඩයම් කිරීමට අවසර දෙනු ලබන කාල සීමාවන් තුළ දී යුරෝපීය ජාතික දඩයම්කරුවෝ නොකඩවා මෙහි පැමිණෙති. රජකුමාරවරුන් ඇතුළු වංශවතුන්, සොල්දාදුවන් හා වැවිලිකරුවන් ද මේ අතර වේ " (චුල්ගේ චරිතාපදානය පිටුව 178)

මැක්සිම ගෝර්කි, දොස්තොයොව්ස්කි, ඇන්ටන් චෙකොෆ්, ඩී.එච්. ලෝරන්ස් වැනි ලේඛකයන් තම රටවල සිදු වූ සමාජ වෙනස්වීම් මැනවින් වටහාගෙන සමාජ වෙනස්වීම් මත මානව චරිත වෙනස්වන අයුරු තම කෘති මගින් විවරණය කරන්නට සමත් විය. එහෙත් අප රට තුළ, ආරම්භයේ බැද්දේගම, ගම්පෙරළිය වැනි කෘති මගින් ප්‍රකට කෙරෙන වෙනස්වීම් මූලික වශයෙන් වෙනස්වීමක් දක්වා ගමන් කර නොමැති බව විචාරක මතයයි. එනම්, වත්මන් සමාජය තුළ ද ඊට සමගාමී චරිත පවත්නා හෙයිනි. කෙසේ වුවත් ගැමි සමාජයේ මානව ජීවිතය මැනවින් ප්‍රකට කරන කෘති අතර බැද්දේගම, ඉහළ අගයක් ගන්නා කෘතියක් බව පොදු පිළිගැනීම වශයෙන් සැලකෙයි. මෙම කෘතිය ගැන අදහස් දක්වන මහාචාර්ය උයද ප්‍රධාන මැද්දේගම පවසන්නේ,

" විදේශිකයෙකු වූ ද ලෙනාඩ් චුල්ගේ බැද්දේගම නවකතාවේ කර ඇති තරම් ගැඹුරින් හා අවබෝධයකින් ද, මානව හක්තියකින් ද, යුක්තව සිංහල ගැමි ජීවිතය නිරූපණය කිරීමට සමත් වී ඇත්තේ සිංහල කතුවරුන් දෙනුත් දෙනකු පමණි. ලෙනාඩ් චුල්ගේ ලියූ කාලයට වඩා අද, අප සමාජය කෙතරම් වෙනස් වුවත් ගම්බද සමාජය තුළ තිබෙන ප්‍රශ්නවල ස්වරූපය පවා, එකලට වඩා බෙහෙවින් ම වෙනස් වුවත්, නූතන ඇතැම් කතුවරුන් තවමත් තෝරා ගන්නේ, තමන් ප්‍රත්‍යක්ෂ වශයෙන් නොදත් තරමක් පැරණි කාලයේ ගැමි සමාජයයි. මේ හේතුව නිසාත් මෙම නූතන කතුවරුන්ගෙන් ඇතැම් අය සැබැවින් ගම ගැන කිසිවත් නොදන්නම නිසාත් ඔවුන් ගේ කෘතීන්හි නොගැඹුරු බවක් මෙන් ම අන්දැකීම් අතින් ඒකාකාරී බවක් ද ඉදිරිපත් කරන අදහස්වල ව්‍යාජ බවක් ද පිළිබිඹු වේ" යනුවෙනි.

බැද්දේගම ජීවන ප්‍රවෘත්තිය තුළින් ඉස්මතු වන සිලිඳු, ඔහුගේ බිරිඳ ඩිංගිහාමි, මුලාදැනියා බබෙහාමි, කර්ලිනාහාමි, පුංචිරාළ ආරච්චිල ආදී චරිතයන්හි හැසිරීම නවකතාවක් වශයෙන් පාඨකයාට ඉදිරිපත් කරන කතුවරයා එකී චරිතයන්ගේ විවරණය මනාව සිදු කරනු ලබයි. නවකතාවක ලක්ෂණයක් වන මිනිසාගේ ජීවන අභිප්‍රාය සාහිත්‍යයට පිවිසවීමේ දී ජීවිතය පිළිබිඹු කිරීම මැනවින් මෙහි තහවුරු කරයි.

"උඹේ මිනිහා කිව්ව හරි, මේ මාසෙ තමයි, ළමයි මැරෙන්නෙ, ගිය අවුරුද්දේ හරියට මේ මාසේ මගෙ ළමයෙකුයි අපේ අයියගෙ හාමිනේ ගෙ ළමයෙකුයි දෙන්නෙක්ම වැළලුවා. හොඳ වැස්සක් දැන් කිසිදවසක වහින්නෙ නෑ. හැම තිස්සෙම බඩගින්නයි, උණයි. පුංචි උනුයි වයසක උදවියයි මැරී මැරී යනවා." (බැද්දේගම පිටු අංක 24)

"පුංචි මැණිකා හෙමින් හෙමින් අඩිපාපේ පහළට ගමන් කළා ය. අවට සොන්දර්ශයෙන් උද්දීප්තිමත් වූ ඇගේ ශරීරයේ ලේ, අමුතු උදෙසාගයකින් තහර දිගේ දිව්වේය...අතරමග පිටිපස පදුරක් අසල සෙලවෙන කිසිවක් දැකීමෙන් ඇ ගල් ගැසුණාක් මෙන් නැවතිණ. වන රොදින් මැත්ව ඇ දෙසට බබුන් අප්පු එනු දුටු ඇ බියෙන් වෙවිලා ගියා ය. බබුන් අප්පුගේ දෙනෙත් දීප්තිමත්ව පෙනිණ..."අයියෝ මං බයවෙව්ව තරමක් මට හිතුණෙ ගස්වල ඉන්න යකෙක්කය කියා. පුංචි කාලෙ අප්පොව්ව් අපට කීවා ගස්වල ඉඳලා යක්කු ඇහට පනිනවා පරිස්සම් වෙන්න ය කියා." එහෙත් ඇගේ ඇහට ඔහු අත තබන විට බියෙන් හා රාගයෙන් ඇගේ මුළු සිරුර වෙවිලෙන්නට විණි. ඇ ඔහුත් සමග පොර බැඳුවාය. " (පිටු අංක 38)

කවින් මෙන්ම නිර්මාණකරුවන් වර්ණනාත්මක ව වනාන්තර අගයන නමුත් මිනිසා තුළ මහ වනයක දී පවතින, මතු කරන, බියත් වන සතුන්ගේ වර්ශාවන් මෙන් ම අප වුවද ආරක්ෂාව පිළිබඳ සහතිකයක් ඇතොත් පමණක් සොදුරු දසුනකින් බැලූව ද, කතුවරයා තම සිතැති මේ ගම් වැසියන්ගේ ජීවන අන්දැකීම් තුළින් පාඨකයාට සැබෑ චිත්‍රයක් මතුකර පෙන්වන්නට දරන උත්සාහය අගේ කළ යුතුය.

"ලෙනාඩ් චුල්ගේ නිරූපණය කරන බැද්දේගම වැස්සේ ස්වභාවධර්මයේ ම අවියෝජනීය කොටසක් වන අතර තම දිවි පැවැත්ම සඳහා අවශ්‍ය දෑ එම ස්වභාවධර්මයෙන් ම උපුටා ගැනීමට ඒ සමග කටුක අරගලයක නිරතුරු නිරතව සිටිත්. මේ ප්‍රබල අරගලය මධ්‍යයේ දී ඔවුන් ගිල ගැනීමට මාන බලා ගෙන සිටින්නේ, ගොර බිරම් වනය පමණක් නොවේ. මුලාලියා ඔවුන්ගේ අල්ප නිෂ්පාදන ගසා කනි. තාක්ෂණික නොදියුණුකම නමැති තෝතැන්න මත වැවි ඇවිත් තිබෙන අන්ධ විශ්වාස නමැති උරවක්‍රමාලය ඔවුන් ගේ ගෙල වටා භ්‍රමණය වෙයි." (සාහිත්‍ය කලා ආදිය, මහාචාර්ය සුවර්ණ ගම්ලත්, ගොඩගේ, 1995, පිටු අංක 54)

මෙහි දී ඔහු තවදුරටත් පෙන්වා දෙන්නේ, වාණිජ්‍යය, ඔවුන්ගේ ම අන්ධ විශ්වාස පමණක් නොව පාලක පක්ෂයේ සූරා කෑමට ද නතු වන ඔවුන් බරපතල ලෙස ව්‍යසනයට පත්ව දිවි ගෙවන ලද ප්‍රජාවක් ද වශයෙනි. වනයට බිය නැතැයි වහසි බස් දොඩමින් පුරසාරම් දොඩන ඇතැමුන් පිළිබඳ අප සැබෑ ජීවිතයේ දී ද දැක ඇති අතර, ඕනෑ තරම් ඔවුන්ට වැරදීම සිදුව ජීවිතයට පවා හානි වී ඇති බව නොකිව මනාය. කතුවරයා අපට මෙය සාක්ෂාත් කරන්නේ මෙලෙසයි,

අපි වනයට බිය නැතැයි වහසි කියන්නෝ සිටිත්, තමන්ගේ ගෙමිදුල හෝ නුවර වීදි හෝ මෙන් වනය ද තමන්ට හුරු බව සමහරු කියත්. එහෙත් එසේ කියන්නෝ පුරසාරම්කාරයෝ නොවේ නම් වනයේ නියම තත්ත්වය පිළිබඳ තේරුමක් හෝ හැඟීමක් හෝ නැති මෝඩයෝය. ඔහු දඩයක්කාරයෙකි, දඩයක්කාරයන්ට මග පෙන්වන්නෙකි. වකුටු ගැසී රිංග රිංගා ගස් හා පදුරු අතරින් එබී එබී මුළු ජීවිතය ම ගත කළ ඔහු කුසු ගැසී ගිය උරහිස් හා නිතර එබිකන් කරමින් බලන තියුණු කපටි කුඩා දෙනෙකක් ද සිදුරු හා රැළිවලින් ගහන වූ අඳුරුවන් කුඩා මුහුණක් ද ඇති පුංචි මිනිහෙකි. ඔහු දිවියෙකුට වඩා නියොල්මත්ය. හිටලෙකුට වඩා කපටිය, රැළක නායක මුවකුට - නැඩියකුට වඩා හොඳින් ඔහු වනයේ මග තොට දනී. යටි සුළඟේ සිටින මුවකුට ඉව වැටෙන්නට පෙර තමාට වූ පෙනෙන බවත්, සන ලැහැබක සිටින දිවියෙකු විසින් තමා දකිනු ලබන්නට පෙර තමාට උදා දැකිය හැකි බවත් පුරසාරම් කියයි. " (පිටු අංක 2)

මොනව කියන්නද අයි. මට ඒක කරන්ඩ බෑ එහෙම එකක් අපට වෙන්ඩ කියනවා නම් වෙච්චාවෙ. කවදත් මේ ගෙදරට මේ කැලෙන් අපල කඩා වැටෙනවා කියා අප්පොච්චි හැමදාම කියන්නෙ, ඉස්සර වෙලාම කන්ඩ නැතුව ගියා ඊට පස්සෙ අප්පොච්චිට යකා වැහුණ, ඊට පස්සෙ නංගිටයි එයාගෙ ළමයටයි, මගෙ ළමයටයි තවත් අපල. ළමයිමළා. මිනිස්සු පුංචි අප්පුව මැරුව, නංගිවත් මැරුව. දැන් තවත් අපල, තවත් තස්පැන්නි. මොනව කරන්ඩ ද?"

කනුවරයා එම සමාජ පරිසරය හොඳින් අවබෝධ කර ගෙන, අන්දැකීම් විෂය කර ගෙන වරිත පණ පෙවීමෙන් නිර්මාණය බෙහෙවින් රසවත් වීමට හේතු වී ඇති බව කිව යුතුය. ගැමි වහර ඇසුරින් විශ්වසනීයත්වය ද ආරක්ෂා වන පරිදි පියවරින් පියවර බැඳ්දේගමට පාඨකයා කැඳවා ගෙන යන්නේ කුතුහලය ද මවමිනි. එමෙන්ම පරිවර්තකගේ කාර්ය භාරය ද පාඨක හද දිනා ගැනීමට සමත් වන ආකාරයක් විශද කරයි.

"දෙවියන්ට භාරභාර වී සිටි මිනිස්සු දුටුලි සහිත මග දිගේ පෙරළෙමින් ගියහ. දරුවන් නැති මව්වරු අඩියෙන් අඩියට නළල් තල බිම එබූහ..." (පිටු අංක, 82)

බැඳ්දේගම වැසියන් තුළ පැවති ඇදහිලි විශ්වාස අතර යකුන් යක්ෂණියන් ප්‍රධාන වී ඇති අතර ඔවුන්ගේ කථාන්දරවල ද ජීවත්වූයේ ඔවුන් ම ය. වනාන්තරයට ඇළුම් කරමින් වැඩිපුරම එහි ගතකළ සිලිඳුගේ හැසිරීම විමර්ශනය කිරීමේ දී පැහැදිලි වන්නේ වන සහෙකුගේ වර්ගයන්ට ඇතැම් කරුණු සමාන වන බවයි. (ඔහු ගේ දරුවන් වූ) පුංචි මැණිකාටත් හීන්හාමිටත් තුන් අවුරුදු වයස් වන තුරු උන් ඉන්නවා ද මළා ද කියාවත් සිලිඳු නො බැලූ තරම් ය. මිදුලේ හෝ පිලේ හෝ සිටි දරුවන් සිලිඳු නොදුටුවේ ය. කිසි දිනෙක උන් ගැන කතා ද නො කෙළේය.

ඉතාමත් අල්පේච්ඡ ජීවිතයක් ගත කරන බැඳ්දේගම වැසියන් අවංක බව හා පිවිතුරු බවේ අගය සුරකින්නේ ඇතැම් විට මරණය වුව ද නොතකාය. දුෂණය නොවූ සංස්කෘතියක ලක්ෂණ විදහාපාන බැඳ්දේගම තත් යුගයේ වනාන්තරයට මැදිවූ ගුඬ ලක්ෂණවලින් පිරුණ මිනිස් කොටසක සහ හැසිරීම් රටාව යථාර්ථවාදීව විදහා දක්වන්නකි. එමෙන් ම වැඩිවසම් ක්‍රමය තුළ පරිපාලන රටාව සමාජය දැඩි දෝෂ දර්ශනයට ලක් කරන සිද්ධිවලින් බහුල එකකි. කෝරාල, ආරච්චිල, මුලාදැනින් තම වපසරිය තුළ මහේ ශාඛායන්ය. ඔවුන් කිසිදු ආගමකින් හික්මවුවෝ නොවෙති. හිතු මනාපයට කටයුතු කළ ඔවුන් හා ඔවුන්ගේ වර්ගය පිළිබඳ කොතෙක් ඇතුළු හද කම්පා කළ ද සමකාලීන සමාජය තුළ දිවි ගෙවූවන් ඒවා බරපතල ලෙස විද දරා ගත සිටි බව තොරහසකි. මේ සැබෑ ජීවිතය ගැඹුරින් විවරණය වූ නවකථා පසු කාලීනව ද රචනා විය.

නගරයේ නිරර්ථක ජීවිතය හෙළා දකින ගැමියෝ වනයට ආශා කළෝය. කෘෂි ජීවිත ගත කරන ගැමියන්ගේ එකමුතු භාවය පිළිබඳ විශ්වාසයක් බැඳ්දේගම තුළින් ඉදිරියට නොපැමිණෙන අතර ආත්ම විශ්වාසය බිඳී ගිය දුක තැවරුණ ජීවිත සමග සොබාදහමේ කුරන්විය කතුවරයා අප හමුවට ගෙනෙන්නේ, අනුකම්පාව උපදවන විලාසයකිනි.

"1909. 11. 09, ගහ ඔස්සේ යාල ප්‍රදේශයේ සංචාරයක් කළෙමි. අපට යාර කිපයක් ඔබ්බෙන් කොටියෙකු ගසකින් බිමට පැන දිව ගියේය. මෙහි දී බිම සිට අඩි 12 ක් පමණ උඩින් ගසක අත්තක තබා තිබූ සම්පූර්ණයෙන්ම වැඩුණු මුවකු ගේ අඩක් පමණ කා අවසන් කළ මළකුණක් දැක ගත හැකි විය. (වුල්ස් වරිතාපදානය)

වන සතුන් හා පරිසරය විඳිමින් තම අන්දැකීම් තුළින් නිර්මාණ කරණයට පිවිසීමෙන් කාල්පනික මායා ලෝකයෙන් බැහැරව සොබාදහමේ සිතුවම් නිර්මාණය කරන්නට වූල්ස් ට හැකි විය. සිලිඳුගේ සිතුව පැතුම් ද අදහස් උදහස් ද බොහෝ සෙයින් පුදුමය. වනයට වුවත් සාහසික වැඩිය, ඔහුගේ කෝපය ඇවිස්සීම ලෙහෙසි නොවේ. යනුවෙන් හඳුන්වන කතුවරයා, තව දුරටත් පවසන්නේ,

ඔහු ගේ කෝපය ඇවිස්සුණහොත් පැය ගණන් දවස් ගණන් ඔහු පැල්පත යටට වී කෝපයෙන් දැවෙමින් දහ අතේ හිතයි. ඊට පසු හදිසියේ එතැනින් නැගිට සතුරා සොයා ගොස් වන මාගයෙකු මෙන් ඔහු කරා කඩා පැනී." (බැඳ්දේගම පිටු අංක 12)

වුල්ස්ගේ වරිතාපදානය ඔහුගේ සැබෑ දිවියේ තතු මනාව චිත්‍රණය කරයි. තමාගේ අවසාන අවුරුද්දේ දී තමාට මිඩංගු කළ හැකි උපරිම කාලය වනාන්තරවල රාත්‍රී කාලවලදී දිය වළවල් හා ජලාශ අසල ගත කරමින් ද, වන සතුන් සෝදිසිකමින් ද ගත කළ බව වාර්තා කරයි. දිස්ත්‍රික්කයේ ප්‍රධාන පරිපාලන නිලධාරියා වුව ද, වන සතුන් දඩයම් නැවැත්වීමට තමා ගත් නොයෙක් උත්සාහයන්ට තමාම ආදර්ශයක් වෙමින් තමාගේ ආභාරයට පමණක් හැර වෙඩි තැබීම අත්හළ බව පවසයි. වනාන්තර සම්බන්ධවත්, දඩයම් කරන්නන් හා වෙඩි තබන්නන් ගැනත් ඔහුගේ අද්දැකීම් හා දැනුම ක්‍රමයෙන් වැඩිවීමත් සමගම එම කටයුතුවල දැඩි ලෙස යෙදී සිටි තමාගේ ම සුදු ජාතිකයන් කෙරෙහි අප්‍රසන්නතාවකින් සිටි බව ද හෙතෙම පවසයි." පරිවර්තකයා සිය බස කාව්‍යමය ආකාරයකින් හසුරුවනු ලබයි. වරිත නියෝජනය කරන සමාජ ස්වභාවය, ගැමි වහර, එහි අරුත් මෙන්ම වරිතයන් ගේ ක්‍රියාකාර කම් හි භාෂාවෙහි බැඳීම උපයුක්ත භාෂාවෙහි නිර්මාණාත්මක ලක්ෂණ මතු කරවන්නකි.

මේ අනුව මුත්‍යාන්‍ය පාලන සමයේ එක් ජ්‍යෙෂ්ඨ නිලධාරියෙකු වූ ලෙනාඩ් වුල්ස් උත්ප්‍රාසාත්මක ගුණය මුසුකරමින් රචිත "ද විලේ- ඉන් ද ජන්ගල්" තුළින් මෙතෙක් දැක්වූ සියලු කරුණුවලට අමතරව අනාදිමත් කාලයක සිට ස්ත්‍රීය රැක ගෙන එන ධර්මතාවයන්හි ලක්ෂණයන් ද මතු කරලන්නේ තාත්වික ආකාරයෙනි.

"ඔව්, අප්පොච්චි, ඔව් ඔක්කොම මුදලාලිට මං ඕන කරපු නිසා තමයි. ඊට පස්සෙ උන් අපේ හේන ගත්ත. ඊට පස්සෙ නඩුවක් පටලල මගෙ මිනිහ උදුරා ගත්තා. මං මොකද කරන්නේ?"

ගැමි ජීවිතය වෙළන ඉතාමත් කුරුතර කටුක මෙන් ම අනුකම්පාව සේදී ගිය සමාජ යථාර්ථය සෞන්දර්යාත්මකව අවලෝකනය කරන පියවතී සහ ඇගේ පුත්තු, ජීවිතයේ කොටස් කාරයෝ, මල්දෙණියේ සිමියෝන්, මම ඔබ සිඹිම්, පද්මාවතී, ජීවිතය සුන්දරය, මිහිසරණ, මෙන්ම ගැමි දිවිය හා අගහිඟකම නමැති රුදුරු රකුසාගේ ග්‍රහණයෙන් මිරිකෙන වරිත රැගත් උඩුසුළඟ, දඩබ්බෙමත් දඩබ්බට, මහකන්ද පාමුල ආදී නවකතාවන්ගෙන් වෙනස් ව බැඳ්දේගම රචනා වී තිබුණ ද පීඩාකාරී මෙන්ම අති දුෂ්කර ජීවිත ගත කරන්නන්ගේ බෙදවාචකය අප හමුවට ගෙන එන්නේ, සමස්ත ස්ත්‍රී ප්‍රජාව කෙරෙහි මානව දයාවෙන් බැලිය යුතු බව පසක් කරමිනි. කතුවරයා දුර සිට දුටු ගමක චිත්‍රයක් පාඨකයා වෙත ඉදිරිපත් කරන බව ඇතැම් මත අතර වුව ද, ඔහුගේ ජීවන ප්‍රවෘත්තිය විමසීමේ දී මෙන්ම වරිත හැසිරවීමේ දී එය සාවද්‍ය වන ලක්ෂණ ප්‍රකට වන බව කිව නොහැකිද යන්න විමසිය යුතුය. එකල ගැමි සමාජයේ බලවතුන් ලෙස කැපී පෙනෙන ආරච්චිල, වෙදරාල, මුදලාලි, යන වරිත ගැමියන් හා කරන ගනුදෙනුව ව්‍යාප අනුකම්පාවේ සාකලයන්ගෙන් පිරුණකි. ඔවුන් සතු සමස්තය ග්‍රහණයට ගන්නා අතර ලිංගික සූරාකෑමට ද නොපසුබට වන ආකාරය තත්කාලීන සමාජ සිදුවීම් තුළ බහුලව එන්නකි.

හම්බන්තොට දිසාපතිවරයා වශයෙන් කටයුතු කරමින් 1913 දී ලෙනාඩ් වුල්ස් රචනා කරන 'බැඳ්දේගම' නවකතාවෙහි බවුන්, සිලිඳු සහ පුංචිමැණිකා වැනි වරිත තුළින් ලාංකීය පීඩිත අසරණ සමාජ තලයන් ප්‍රනාන්දු සහ ආරච්චිල යන වරිත හැසිරවීමත් නිලධාරී යාන්ත්‍රණය මෙන්ම සුළු ධනේශ්වර චින්තනයේ බලපෑමත් ප්‍රතීයමාන කරන්නේ, අකාලික දහමක සේයාවෙනි. සරණක් නොමැතිව අපේක්ෂා භංගව අසරණ භාවයේ පතුළට වැටී පරපීඩිතකාමිකයන්ගේ අසාධාරණයන්ට වහල් වන සමාජීය වරිත එදා මෙදා තුර අපි අත්විඳින්නේ වෙමු. ධනය සහ බලය ජීවිත වහල් භාවයට පත්කර ගන්නා ආකාරය සිලිඳුලා, බවුන්ලාගේ කඳුළුවලින් සටහන් කර තබා ඇත. මානව වටිනාකම් තුටුටුකට මායිම් නොකරන ධනයෙන් සහ ආත්ම වර්ණනාවෙන් පිම්බුණු හිස් මිනිසුන්ගේ නූතන හැසිරීම්, අපට මැනවින් වටහා දෙන්නට පුංචි මැණිකාගේ අසරණ ජීවිතය හොඳටම ප්‍රමාණවත් ය. සමාජ අසාධාරණය වෙනුවෙන් නැගී සිටීමට චිත්ත ධෛර්යය සපයන එලඹුම සිය කුටුම්භය විනාශ කිරීම වෙනුවෙන් සිලිඳු අවි අතට ගැනීම සාධාරණය ඉටු

කිරීමට නීතිය වසන්වීම තුළ කැලෑ නීතිය ඉස්මතු වීමක් විදහා පැමිණි පමණක් නොවන අතර හෘද සාක්ෂිය සමග පොරබැදීම මිනිසෙකුගේ චිත්ත ස්වභාවය වෙනස් වීමට බලපාන ආකාරය විඳි කරයි.

තත්කාලීන ලෝක දේශපාලන වෙනස් වීම් සාහිත්‍යයට නැගූ ලේඛකයන් අතර ඩී.එම්.ලෝරන්ස්, ඇන්ටන් වෙකෝෆ්, දොස්තොයොව්ස්කි, මැක්සිම ගෝර්කි, ටොල්ස්ටෝයි ආදීන් තම රට තුළ සිදුවූ ආර්ථික හා සමාජ දේශපාලන වෙනස්වීම් ග්‍රහණයට නතු කර ගත් අතර තත්කාලීන මානව ක්‍රියාකාරකම් වෙනස්වීම් සිය සාහිත්‍යය වර්ණවත් කිරීමට ද යොදාගත්හ. 'බැද්දේගම' 'ගම්පෙරළිය' වැනි නවකතා අපේ හදවත් තුළින් මකා දැමිය නොහැක්කේ වර්තමානයේත් මේ වර්ත දශකයා වන නිසාම ද යන්න විමසීමට ලක් කළ යුතු වෙයි. මෙයින් ගම්පවන කරුණු අතර සමාජ විපර්යාස පිළිබඳ දුර දක්නා නුවණ දේශපාලනඥයන්ට ප්‍රථම සාහිත්‍යකරුවා විනිවිද දකින බවය. ලාංකීය සමාජය තුළ 1917, 1945, 1947, මෙන්ම 1971 දී ද, වටිනා තරුණ ජීවිත දහස් ගණනක් අපට අහිමි වීම, 1980 මහා වැඩ වර්ජනය, 1983 කළු පුලිය, 1987 ජීවිත අහිමිවීම හා ජන ජීවිතය කඩා වැටීම මෙන්ම 30 වසරක් තිස්සේ පැවති ඊළාම් යුද්ධය ආදිය තුළින් අහියෝගයට ලක්වූයේ මානව ජීවිතයේ පැවැත්මයි. මේ සාහිත්‍යයන් සහ විනාශයන් හි පශ්චාත් සමය තුළ වූල්ලා බිහි නොවූණත් ඔහු මේ සමාජ අසාධාරණයන් පිළිබඳ සේයාවක් දුටු නිර්මාණ කරුවන් අතර පෙළට සිටුවිය හැකි මෙන්ම අනාගත පරම්පරාවන් කරා ද මෙහි සේයාවන් ගමන් කරන්නේ සන්නාහ ගත බේදවාචකයන් වශයෙන් නොවේ ද. පොදු මනුෂ්‍ය ජීවිතයේ සැබෑ තොරතුරු අතර වන්නා වූ සුවිච්චිත්වය-දුෂ්චිත්වය මෙන්ම කුහකකම් හා මෝඩකම් ද පිළිබිඹු කරන 'බැද්දේගම' විනාන්තරය මැද බිහිවන ගම, අවසානයේ වනය විසින්ම, ගිල ගන්නා ආකාරය මවා පාන්නේ, සොබාදහමේ සැබෑ ස්වරූපයත්, මානව ජීවිතයත් එහි ගුඬ භාවයනුත් ශුන්‍යත්වය හෙවත් අනිත්‍ය දහමෙහි ස්වභාවයත් දාර්ශනික විශමනක ආකාරයෙනි

02. සුද්දන්ට එරෙහි සුද්දකු ලියූ ගෝකාන්තයක්

කපිල කුමාර කාලිංග
2016.11.29 දිනමිණ

ශ්‍රී ලංකාව පිළිබඳව ඉංග්‍රීසියෙන් ලියැවුණු හොඳම නවකතාව කුමක්දැයි කිසිවකු මගෙන් විමසුවහොත්, මා දෙවරක්ම නොසිතාම පිළිතුරු දෙනුයේ ලෙනාඩි වුල්ෆ්ගේ 'විලේප් ඉන් ද ජන්ගල්' (බැද්දේගම) යනුවෙනි. ඒ. පී. ගුණරත්නගේ සිංහල පරිවර්තනය 'බැද්දේගම' නමින් මෙරට මහත් ප්‍රසිද්ධියක් ලැබීය. පාඩම් පොතක් වශයෙන් ද නිර්දේශ වූයෙන් පාසල් ළමයින් පවා සිලිඳුලා, බබේහාමිලා, හින්නිහාමිලා හා පුංචි මැණිකලා ගැන දැන ගත්හ. ඒ. පී. ගුණරත්නගේ සිංහල පරිවර්තනය, පරිවර්තනයකැයි සිතිය නොහැකි තරමටම ස්වභවය. ඔහු ව්‍යවහාර කරන ලද මට්ටමට ගැමි වාග් මාලාව, වුල්ෆ්ට දිය නොහැකි වූ ජීවයක් නවකතාවට ලබා දෙයි.

ලෙස්ටර් ජේම්ස් පීරිස් 'බැද්දේගම' විග්‍රහයකට නැඟීය. එය ඔහුගේ අසාර්ථකම නිර්මාණයක් බව මගේ අදහසයි. උචිත ලෙස නළු-නිළියන් තෝරා ගැනීම යනු සිතමා කෘතියකදී ඉතා වැදගත් කාර්යයක් බව ඔහු නොතැකීය. හම්බන්තොට වන මැද දුෂ්කර ගම්මානයක ගැමියන් නිරූපණය කරනු පිණිස ලෙස්ටර් පීරිස් තෝරා ගත්, සුකොමල දේහදාරින් දුටුවේ නම්, ලෙනාඩි වුල්ෆ් මහත් සේ කිපෙනු ඇත. නොඑසේ නම් උපහාසයෙන් සිතාසෙනු ඇත. ආචාර්ය ඒ. ජේ. ගුණවර්ධන වෙනුවට තිස්ස අබේසේකරයන්ට මෙහි තීර නාටකය ලිවීම බාර වූයේ නම් නවකතාවට හා විග්‍රහයට වඩා සාධාරණයක් ඉටුවීමට ඉඩ තිබූ බවද මගේ පෞද්ගලික අදහසය. කෙසේ වෙතත්, 'බැද්දේගම' නැවත වරක් විග්‍රහයකට නැඟීමට වටිනා විශිෂ්ට නවකතාවක් බව සඳහන් කළ යුතුය.

ඉංග්‍රීසි යටත්විජිත සේවාවේ ආධුනික නිලධාරියකු ලෙස ලංකාවට පා තබන තරුණ වුල්ෆ්, සත් වසකට පසු ආපසු එංගලන්තයට යන්නේ අධිරාජ්‍ය විරෝධියකු වශයෙනි. එංගලන්තයේ ලන්ඩනයේ නැගෙනහිර පෙදෙස්වල වැසියන්ගේ දිළිඳු ජීවන රටාව දුටු ඔහු සමාජවාදීයකු බවට පත් විය. සමාජයේ අදුරු පැතිකඩ දැකීම තුළින් තමන් දේශපාලන සන්නිවේදකු බවට පත්වූයේ යැයි වුල්ෆ් සඳහන් කොට ඇත.වුල්ෆ් තම නවකතාව පළ කරන්නේ පෙරළා එංගලන්තයට ගිය පසුවය. එහෙත් ඊට වැඩි ප්‍රසිද්ධියක් ප්‍රචාරයක් නොලැබුණි. ඉංග්‍රීසි නවකතාවක් වුවද ඉංග්‍රීසි වර්ත එහි දක්නට නොවීමද ඊට එක් හේතුවක් වන්නට ඇතැයි විචාරකයෝ කියති. වුල්ෆ්ගේ බිරිය වර්ජීනියා වුල්ෆ් නවකතාකාරියක වශයෙන් ඉමහත් ප්‍රසිද්ධියක් දිනා සිටියාය. ඇගේ රැස්දහර අතරේ, ලෙනාඩි වුල්ෆ් කදෝකිමියෙකු විය. ප්‍රංශ ජාතික ලේඛිකාවක වන මීවා මිසෙල්, ලෙනාඩි වුල්ෆ්ගේ කාණ්ඩ පහකින් යුතු ස්වයං-වර්තාපදානය ප්‍රංශ බසට පරිවර්තනය කළාය. බී.බී.සී. ලෝක සේවයේ වැඩසටහනකට පැමිණි ඇය වුල්ෆ්ගේ 'බැද්දේගම' නවකතාව ගැනද විශේෂයෙන් කතා කිරීමට අමතක නොකළාය. ලේඛකයකු හා ගුවන්විදුලි මාධ්‍යකරුවකුද වන නික් රැන්කින්ද සඳහන් කරන්නේ ලෙනාඩි වුල්ෆ් යනු ඉතා අයුක්ති සහගත ලෙස පසෙකට දැමූ විශිෂ්ට නවකතාකරුවකු බවය. එංගලන්තයේ දී ප්‍රබන්ධ සාහිත්‍යයෙන් ඇන් වූ වුල්ෆ්, සමාජ දේශපාලනික ලියවිලි කෙරෙහි තම කාලය වැය කළේය. පසු කලෙක ඔහු සඳහන් කළ අන්දමට, තම ජීවිත කාලයෙන් පැය 150,000 ක්ම වැය වූයේ ලේඛන පක්ෂයේ වැඩටය.

ස්වදේශිකයන්ගේ ජීවිතය හා සිතූම් පැතුම් මනාව අවබෝධ කර ගැනීම සඳහා ඔවුන්ගේ භාෂාව දැන සිටීම ඉතා වැදගත් බව වුල්ෆ්ට හැඟුණි. ඔහුගේ මුල්ම රාජකාරි ස්ථානය වූයේ යාපනයයි. පසුව ඔහු එහි පොලිස් මහේස්ත්‍රාත් බවටද පත් විය. යාපනයේ දී ම වුල්ෆ් දෙමළ බස ඉගෙනීමට පටන් ගත්තේය. මහනුවර සිටි සමයේ සිංහල උගත්තේය. ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රාදේශීය ලේකම්වරුන්, දිසා ලේකම්වරුන් අතරින් දෙමළ භාෂාව දන්නේ කියෙත් කී දෙනාද? වුල්ෆ්ට වයස අවුරුදු 27 වන විට ඉංග්‍රීසි යටත් විජිත සේවාවේ ළාබාලම දිසාපතිවරයා බවට පත්ව සිටියේය.

සුද්දන්ගේ වර්ත නොමැතිවීම නිසා හෝ සුද්දන්ට එරෙහි දෘෂ්ටියකින් යුත් ලේඛකයකු වීම නිසා හෝ වුල්ෆ්ගේ 'බැද්දේගම' බැද්දට විසි වූණත් එය සර්ව කාලීන වටිනාකමකින් යුත් බව සනාථ කෙරෙන ලිපියක් මෑතකදී අන්තර්ජාලයෙන් කියැවීමට ලැබුණි. එය ලියා තිබුණේ ස්වේච්ඡා සේවකයකු ලෙස ලංකාවේ වසරක් ගත කිරීමට පැමිණි අමෙරිකානු ජාතිකයකු විසිනි. ලංකාවට ආ මුල් කාලයේ දුෂ්කර පෙදෙස්වල ඇවිදීමින්, මදුරු දැල් තුළ නිදාගනිමින් ගෙවන්නට වූ ජීවිතය ඔහු තමන් ගත් තීරණය පිළිබඳව පසුතැවීමට හේතුවෙයි. ලෙනාඩි වුල්ෆ්ගේ 'බැද්දේගම' කියැවීමට ලැබීමෙන් පසු තමන්ගේ දැක්ම වෙනස් වූ බවත් එය තමන්ට අත්පොතක් වූ බවත් ඔහු විස්තර කරයි. විදේශිකයන් 'බැද්දේගම' ගැන මෑතකදී පළ කළ එබඳු අදහස් රැස්කම අන්තර්ජාල පිටු තුළ දැක ගත හැකිය. වර්ජීනියා වුල්ෆ්ගේ සෙවණැල්ලෙන් වැසී ගිය ඇගේ සැමියා වන ලෙනාඩි වුල්ෆ් නැවත මතුකර ගත යුතු යැයි එක් පාඨකයෙක් සඳහන් කර තිබුණි. වුල්ෆ්ගේ කෘතියේ යටිපෙළ දේශපාලනිකය. එහෙයින්ම එය නැවත කියැවීමකට හසු කළ යුතුය.

බැද්දේගම 'සිලෝන්' නමැති යටත් විජිතයට පමණක් සීමා වූවක් නොවේ. එය කුමන හෝ තවත් යටත් විජිතයක් තුළ වෙනත් නමකින් දැකිය හැකි වනු ඇත. සිලිඳුලා, පුංචි මැණිකලා වෙනත් නාම කායන්ගෙන් රූපකායන්ගෙන් සිටිනු දැකිය හැකිවනු ඇත. පශ්චාත් යටත් විජිත ශ්‍රී ලංකාවේද, ආර්ථික දේශපාලනික හා සාමාජික සිතීම තුළින් බැද්දේගම ඉවත් කිරීමට නිදහසේ විරෝධයට හැකි වූණාද? නීතිය මිස පාලනය නොදත්, රාජකාරිය මිස මිනිස්කම නාදුනන, ටයි පටිකාර සිවිල් නිලධාරීන් තවමත් දැකිය නොහැකිද? ආකල්ප වශයෙන් ගත් කළ මුළු මහත් ලංකාවම බැද්දේගමකි. නොදියුණු සංස්කෘතික ලක්ෂණ එලෙසම පවතී. වෙනසකට ඇත්තේ සුද්දන් වෙනුවට 'සුද්ද සිංහල' කතා කරන පිරිසකට බලය මාරුවීම පමණි.

බබට ජය!